

KunstHaus

KunstHaus Fanzine No. 9, 99 izvodov, 05. XI. MMXIV

+15

ZADNJE DEJANJE 25-LETNICE USTVARJANJA

NANI POLJANECK
1968 + 2069

Beograd – Rogaška Slatina – Dunaj
21. do 31. oktober 2013

Jože Domjan, plakat prve 25letke majgistra ljudskih ustvarjalnosti Nanija Poljanca,
print, dim. 680 x 980 mm, naklada 1 (ena)

**Good bye
daddy!**
fotomontaža
2014 by Stane
Jagodič

1

**Jebote,
umro je
Milan....**
by Rajko
Pljevaljčić

4 – 5

**Tretja
Svetovna
Vojna**
by Rudolf
Matešič

6 - 9

**Srečanje v
panoptikumu**
čustev by
Milojka
Drobne

15

**Vinska
sekcija**
M.K.C.
KUL

19 - 23

**Odzivi
na knjigo**
Ernest
Klančnik
Akažu

25 - 28

**Blaž
Švab**
explozivni
intervju

10 – 11 in 13

**DAS
PROGRAM**

30

Re – Run
By
PSNR

12

Plakat
25. NP
by
Jože
Domjan

31

Jebote, umro je Milan....

smak sveta, drugu reč sa mojih 15 godina ja nisam imao...

Rajko Pljevaljić, dopisnik iz Beograda

Milan Mladenović, bez imalo preterivanja i pristrasnosti, svakako je jedan od najvećih muzičara u istoriji SFRJ.

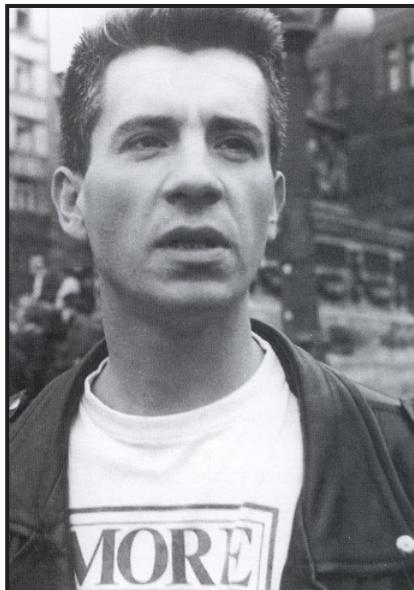
Nisam siguran da li bih ga svrstao u pevače ili u gitariste – i jedno i drugo doveo je vremenom do savršenstva, a način na koji je pisao pesme i komponovao muziku svakako ga svrstava i među najbolje umetnike u mnogo širem smislu.

Rođen je u Zagrebu 1958. godine, a deo detinjstva proveo je u Sarajevu. Sarajevske dane odrastanja kasnije je opisivao kao mračne, ali i kao dane u kojima se prvi put sreo sa gitarom i naučio prve akorde. Pohađao je časove kod poznatog sarajevskog gitariste Garija Garinče i u sviranju gitare video izlaz iz svakodnevnih dečačkih problema. 1970. godine Milan se sa porodicom seli u Beograd gde je živeo sve do smrti 1994. godine.

Moj prvi „susret“ sa Milantom i njegovom muzikom vezan je upravo za period s kraja 1970-ih i početka 1980-ih godina. Naravno, taj period ne pamtim jer sam jedva bio i rođen, ali je ploča „Paket aranžman – pozdrav iz Beograda“ izdata 1980. godine kao i čitav beogradski „Novi talas“ najviše uticala na muziku koju će voleti i slušati evo do današnjih dana.

„Niko kao ja“, „Oko moje glave“, „Mali čovek“ i meni najdraža „Ona (koja se budi)“ pesme su sa kojima su Milan, Koja (Dušan Kojić), Vd (Ivica Vdović) i Gagi (Dragomir Mihailović) u prvoj ozbiljnijoj Milanovoj grupi „Šarlo akrobata“ učestvovali na pomenutoj ploči. Pre toga, Milan je sa Gagijem imao grupu „Limunovo drvo“ sa kojom su svirali na svim vežnjim mestima i dešavanjima onog vremena, i od koje je i nastao „Šarlo akrobata“.

Malo nakon „Paket aranžmana“ izdali su i prvi i, ispostavilo se kasnije, jedini album u tom sastavu i pod imenom „Šarlo akrobata“, album koji mnogi smatraju možda i najvažnijim albumom „Novog talasa“ - „Bistriji ili tuplji čovek biva

kad.....“

Kojin (agresivno energičan) bas i Milanova (suptilno energična) gitara, na žalost, nisu dugo mogli zajedno. „Šarlo akrobata“ se raspada a Milan sa Gagijem krajem 1981. godine osniva grupu „Katarina II“.

Tokom 1982. godine Milan upoznaje Margitu Stefanović Magi koja maltene istog momenta postaje novi član grupe, a Milan ostvaruje ono po čemu će od tog momenta pa sve do poslednjeg koncerta njegova muzika biti prepoznatljiva – zvuk Maginog sintisajzera. Grupi se priključuje i bubnjar „Šarla akrobate“ Vd i basista Bojan Pečar, i početkom 1984. godine objavljaju prvu ploču pod imenom „Katarina II“.

Sve dalje manje više može da se pročita na internetu, i diskografija, važniji koncerti, muzičari koji su prošli kroz grupu.

Za mene lično, Milan i „Ekatarina Velika“ postali su zanimljivi prilično kasno. Pamtim da sam negde u letu 1993. godine sa društvom u kome su skoro svi bili stariji od mene (i naravno već odlično poznavali Milana i EKV) otišao na njihov koncert u bašti KST-a. Taj koncert pamtim po ogromnoj gužvi, energiji, i devojci koju sam držao na ramenima kako bi bolje

videla Milana. Nisam uspeo da „uhvatim“ puno od muzike te večeri, ali mi ostaje uteha, da sam ipak bio na jednom (čak jednom od poslednjih samostalnih kako se kasnije ispostavilo) njihovih koncerata. I što je još bitnije, čitava atmosfera i energija koja se osećala te večeri pogurali su me da od starijih drugova uzmem kasete i ploče i da malo bolje poslušam o kakvoj se muzici radi.

Sećam se da mi je dosta pesama već bilo poznato (sa televizije, radija, sa žurki) ali sam otkrio i puno novih (za mene), pesama koje nisu vrteli baš tako često. Nisam u ono vreme razumeo baš sve tekstove, ali se sećam da su mi „Geto“, „Sarajevo“, „Jesen“ i jedina pesma koja u stvari nije bila njinova „Istina mašina“ bile omiljene. Odgledao sam sve snimke koncerata do kojih sam mogao da dodem i za kratko vreme, EKV je uz Partibrejkerse i Električni orgazam postala grupa koju sam najviše slušao i voleo. Milan, naravno, rame uz rame kao omiljen gitarista uz Antonu (Partibrejkers). Sve to se poklopilo sa projektom „Rimtutituki“ koji je te 1993. godine pokušavao da ukaže na besmislenost sukoba koji se dešavao u zemlji, a u kome su učestvovali upravo Milan, Cane i Anton, Gile, Banana, Čavke. Sećam se snimaka kako sviraju u Beogradu sa kamiona jer su im nastupi bili zabranjeni, a Milan se (za mene koji sam ga tek „upoznao“) odlično uklapao uz ostale moje idole. Kao da sam ga i zaista poznavao. Postao je neko sa kim sam (potajno) počeo da se poredim, da se trudim da sviram kao on. Da pevam nisam ni pokušavao.

Sledeća godina 1994. na neki način za mene je bila prelomna, završetak osnovne i priprema za srednju školu. Naravno, pre svega toga, bitan događaj u životu svakog od nas – maturska ekskurzija. A onda šok – treba da putujemo baš na dan kada se u Beogradu na Sajmu održava veliki koncert

svih grupa koje bilo šta znače u Rock'n'roll-u - "Rock'n'roll zauvek". Ajoj kakve sam muke imao.....Nas troje iz društva, sećam se, išlo je na tu ekskurziju, a svi ostali (stariji), išli su na sajam....Gledao sam i prenos na televiziji, roditelji su mi snimili na kasetu da gledam, ali to nikako nije bilo to....A tad nisam imao pojma da je to bila poslednja šansa da gledam Milana i EKV....

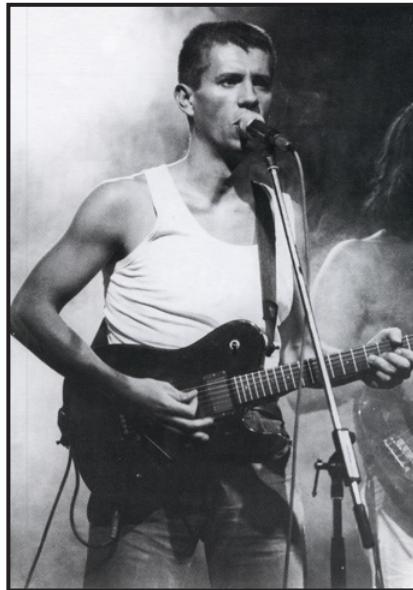
Pričalo se da je bolestan, slušali smo album koji je snimio u Brazilu pa sve te priče i nisu delovale tako ozbiljno.

Za mene je usledila srednja škola, uklapanje u sve to, i naravno non stop koncerti i žurke.

Takav jedan koncert, mini festival, održavao se 5. novembra 1994. u sportskoj hali u Mladenovcu. "Džukele", "Partibrejkersi", "Jarboli" - sasvim dovoljno da posle škole Vlada i ja krenemo i da predveče stignemo u Mladenovac, autobusom naravno. Stigli smo čak i malo ranije nego smo planirali, taman da popijemo po par piva, gde nego u dragstoru. Trk u prve redove, jer osim šutke i skakanja, trebalo je i "ukrasti" po nešto od pravih gitarista.

Ne mogu tačno da se setim, ali mislim da je par manjih bendova nastupilo, pa "Džukele" pa onda "Generacija 5" koja se na beogradskom sajmu vratila u muziku. Kamo sreće da nikad nije! Pevač kog sam to veče zamrzao i kome neću ni ime da pomenem (nije Dado Topić) izašao je na binu i čestitao sam sebi rođendan. Meni je bilo smešno, nisam ga ni do tada nešto previše voleo, a ono što je usledilo nateralo me je da ga maltene i dan danas mrzim.....

Posle njihovog mrljavog nastupa (uvek su bili mrljavi) na binu se bukvalno doteturao Cane...."Nije to ni čudno", pogledao sam Vladu i bilo nam je smešno. Dosta puta je Cane takav izlazio. Ali onda - katastrofa. Reči koje je kroz plač jedva izgovorio (nije ovo nikakva patetika, Cane je plakao) ostaće mi zauvek urezane - "Večeras je umro Milan"....Muk u publici takođe će da pamtim. Minut čutanja, pa nešto što je u mnogome podsećalo ne sve ostale svirke Partibrejkersa, ali oni kao da nisu bili na bini. Ni oni a ni velika većina publike. Jebote, umro je Milan....smak sveta, drugu

reč sa mojih 15 godina ja nisam imao...

Pamtim još i moju novu razrednu koja me pustila da izađem sa časova i da idem na sahranu, a onda se posle pola sata vratila sa pitanjem "Rajko, pa ti hoćeš na sahranu ovog muzičara što je umro? Ne može, ja sam mislila da ti je umro neki rođak....?!"

Razredna, tog dana, ako tad i nisam bio svestan, danas sam siguran - umro mi je blizak rođak....

O sahrani je nepotrebno da pišem i da je poredim sa bilo kojom drugom, Canetov pozdrav Milanu pamtim, pamtim i tugu koje se osećala na sve strane. Milan je sahranjen na beogradskom Novom groblju 7. novembra 1994. godine. Ovih dana tačno je 20 godina kako je Milan umro. Za tih 20 godina desilo se svašta, samo jedno nije - nije zaboravljen.

Ja sam u tih 20 godina preslušao i ispratio sve što je imalo veze sa Milanom i EKV. Dok Magi nije umrla 2002. godine ona je održavala sećanje na Milana i njegovu (tj. njihovu zajedničku) muziku. Postoji i nekoliko knjiga sa Milanovom poezijom, Firči je uradio CD sa remiksovanim verzijama nekih pesama, ali jedna stvar nikako ne može da ostane nepomenuta - danas sam gotovo siguran da one 1993. godine nisam bio jedini koji Milana i njegove tekstove nije razumeo....

"Nećeš moći da stigneš ove godine, porozne. Ali nemoj da brineš, ponos ostaje....."

(1993. album "Neko nas posmatra")

Foto: Dejan Ulaga

DAS KOMENTAR

Moji Kolegi / Mein kameraden

Ob arhitektonski ureditvi vsebin tokratne številke ilegalnega fanzina KusntHaus, ki ga ni možno kupiti, le dobiš ga lahko, Brat moj, me je vodila misel oz. sila kolega Nikole: »Vsi mi moramo imeti nek ideal, ki bo uravnaval naše obnašanje in nas zadovoljil, a on ni materializiran, ne glede nato ali je to vera, umetnost, znanost ali kar koli drugega, važno je samo, da deluje kot nematerializirana sila.« N. Tesla.

Izid na dan, 5. November 2014, ko mineva 20 let od smrti velikega Milana Mladenovića, v času ko doživljamo že 18to leto 3. svetovne vojne in 100let od začetka prve vojne, je za člane in simpatizerje odločilnega pomena. Čas, ko 12tisoč glava publike 3h in 22min izklopi svoj kompjuter in se prepusti 400nastopajočim. Predstavljamo med-točkovno - medčasovni Weltschmerz. Človeka, ki je poletel v kozmos in se srečal v panoptikomu čustev. Nazdravljamo našemu ljubljenemu Vodji The Gustacij in se poklonimo našemu ustanovnemu članu Akažuju z odzivi na knjigo EKA Ein kurzes Leben. Začutimo še Življenje pred Življenjem, si ogledamo Naš vozni red, ki napoveduje 7 dogodkov ilegalne Grupe KunstHaus za leto 2014 in pomahamo Poljancu v leto 2069.

KunstHaus!

Asistent Predsednika Vesolja
Čeburaška

Tretja svetovna vojna

(Podmena: Kaj stori umetnik v primeru tretje svetovne vojne)

Zapisal: Rudolf Matešič

Ko so fizika Alberta Einsteina kmalu po II. svetovni vojni, v kateri je bilo uporabljeno jedrsko orožje, vprašali, kakšno orožje bodo po njegovem mnenju uporabljali šele v III. svetovni vojni, jim je odgovoril: »Ne vem, kakšno orožje bodo uporabljali v III., vem pa, kakšno orožje bodo uporabljali v IV. svetovni vojni.« Na vprašanje začudenih novinarjev, naj pojasni kakšno orožje bo to, je odgovori: »Palice in kamne. Palice in kamne!«

Zemlja je stara cca 4,5 milijarde let in čedalje več je dokazov, da se je spreminjala v določenih ciklusih. Prišlo je do potopov in ledenih dob, do rasti in uničenja civilizacij, do spopadov med plemeni in narodi in v 19 stoletju do kar dveh svetovnih vojn.

Z razvojem znanosti in tehnologije se je razvijala tudi industrija (in se še), ki je proizvajala različna ubijalska orožja od pušk, tankov do atomskih glav za rakete, danes pa v to podmeno spadajo tudi biološka, kemijska orožja, orožja za povzročanje klimatskih sprememb, laserji ter orožja za prediktivno programiranje ljudi in virusi.

Leta 2001 so znanstveniki razkrili človeški DNK in so bili globoko razočarani, ker ima samo okrog 20.000 do 25.000 genov in ugotovili, da imamo v bistvu isto število genov kot miš ali opica in so bistvene razlike samo v 300 genih. In kaj to pomeni. Da se človek kot edinstven po svoji sposobnosti čutjenja in razmišljanja, ne razlikuje od živali toliko po genski zasnovi pač pa po neznani sili, energiji, iskrici v sebi, mogoče duši. In smo spet pred neznanim.

Zgodovina počasi razkriva, da miti in legende posameznih narodov verjetno temelijo na resnici oziroma izhajajo iz nekih resnic, ki so si jih ljudje po svoje razlagali. Vse neznano je bilo povezano z višjo silo oziroma z bogovi.

Homo Sapiens je bil pred 70.000 leti nepomembna živalska vrsta, zdaj pa smo njeni pripadniki na pragu tega, da postanemo bogovi (ne vsi), da poleg večne mladosti pridobijo tudi božje sposobnosti ustvarjanja in uničevanja. A je naša vrsta na zemlji zapustila le malo takšnega na kar bi bili lahko ponosni. Obvladali smo svojo okolico, povečali proizvodnjo živil, zgradili mesta, imperije in trgovske in komunikacijske mreže. Toda ali smo zmanjšali količino trpljenja na svetu?. Znova se je pokazalo, da napredok povzroča škodo drugim bitjem, naravi in tudi človeku. Zraven tega smo pa kljub večjemu udobju in osupljivim dosežkom vedno nezadovoljni s situacijo v svetu in samim sabo. Rešitve seveda so, vendar jih ne bom obdeloval, ker je ta esej namenjen tretji svetovni vojni.

Vojna

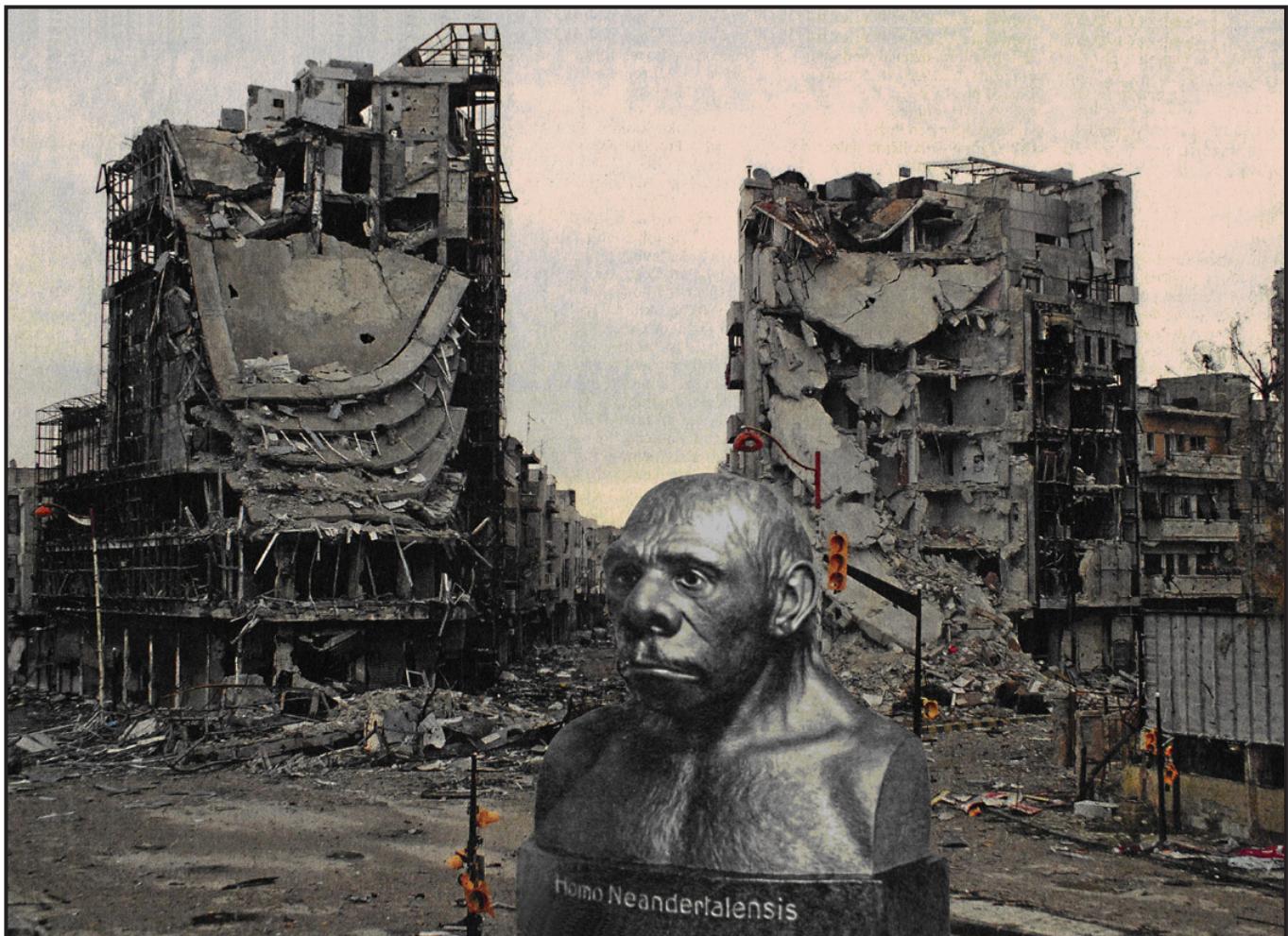
Vojna je družbeni spopad v katerem se neka država, skupnost ali gibanje borijo za uveljavitev svojih ciljev ob uporabi orožja. V mednarodnem pravu je vojna definirana z več določbami vendar jih dejansko danes nihče ne upošteva in se vse sprejete mednarodne konvencije v vseh sodobnih vojnah stalno kršijo. Večinoma se danes (uradno) kot možnost tretje svetovne vojne predvideva spopad več držav (svetovnih velesil) v katerem bi bilo uporabljeno nuklearno orožje in bi bojevanje imelo pogubne učinke za celotno svetovno prebivalstvo.

Če malo analiziramo zgodovino vojn lahko ugotovimo, da je bila velika večina vojn večjih obsežnosti v zgodovini našega planeta imperialnih. Vzpostavljanje in obvladovanje imperija je vedno zahtevalo okrutne poboje velikih populacij in surovo zatiranje preživelih. Med standardna orodja teh vojn spadajo zasužnjevanje, genocid in izgon. To poznamo tudi iz bližnje zgodovine (Bosna) in seveda iz vojne, ki se dogaja danes pred vrti Evrope in sicer osvajalska vojna muslimanskega kalifata Isil v Iraku in Siriji. V vojnah pred Kristusovim štetjem in pozneje je ostala na osvojenih ozemljih neka imperialna zapuščina v kulturaх (predvsem jezik in arhitektura). V glavnem pa imperialne vojne avtohtonim narodom niso prinesle nič dobrega. Tudi nacionalistične vojne v 21. stoletju so hitro izgubile sapo. Čedalje več ljudi je prepričanih, da je zakonit vir politične oblasti celotno človeštvo, ne pa pripadniki kakega naroda ter da bi morala politika delovati v duhu varovanja človeških pravic ter koristi celotne človeške vrste. Če pogledamo še na gospodarski vidik vidimo, da je svet v letu 2014 politično bolj razdrobljen in neenoten kot kdajkoli v zgodovini. Svet je razdrobljen in države pospešeno izgubljajo svojo neodvisnost. Niti ena ne more izvajati samostojne gospodarske politike in niti notranjih zadev ne more voditi po svoje. Države so vse bolj izpostavljene mahinacijam trgov, vmešavanju svetovnih korporacij, nevladnih organizacij in mednarodnemu pravu.

Uklanjati se morajo svetovnim pravilom mednarodnega finančnega vedenja, okoljske politike in pravosodja. Svet oblikujejo neznansko močni tokovi kapitala, ki se vse manj zmenijo za državne meje in sporazume. Svetovnemu imperiju, ki nastaja pred našimi očmi v Ameriki, ne varda nobena država ali etnična skupina. Vodi ga peščica v ozadju zakritih mega kapitalistov, ki postopno in skoraj neopazno uvajajo nek drugačen svetovni red. S perfidnimi strategijami bodo novodobni imperialisti, ki uvajajo nov svetovni red, kmalu zavladali svetu, če pa preberemo vsebino novega trgovinskega sporazuma med Ameriko in EU (TISA), smo pa že skoraj tam. Seveda javnost nekaj ve o tem saj nam neodvisni raziskovalci marsikaj povedo. Še posebno Britanec David Icke, ki razlagajo njihovo organiziranost in cilje in ima danes v Ameriki in Evropi na milijone slušateljev in sledilcev.

3. svetovna vojna

Tretja svetovna vojna se je po moji oceni že začela in sicer 15. julija 1996, na dan, ko so klonirali ovco Dolly. Kloniranje je na škotskem inštitutu Roslin Institute izvedla raziskovalna ekipa z Ianom Wilmutom na čelu. Cilj raziskave je bila zanesljiva reprodukcija genetsko spremenjenih organizmov sesalcev, da bi proizvajalo terapevtsko uporabne beljakovine v svojem mleku. Wilmutova ekipa je že prej naredila 2 ovčja klona iz zarodnih celic. Dolly pa je bila narejena na podlagi popolnoma diferencirane celice mlečne žleze iz odrasle ovce in je tako postala prvi sesalec, kloniran iz odrasle somatske celice. Dolly so usmrtili leta 2003. Sodobna znanost se je v vodilni državi v svetu (ZDA) obrnila v raziskovanje nanotehnologije in danes lahko govorimo o poroki znanosti in imperija. Milijoni dolarjev se stekajo v raziskovalne laboratorije in v podporo korporacij, ki obvladujejo proizvodnjo gensko spremenjenih živil, zdravil, novih materialov in med drugim tudi izdelavo novih virusov. Pospešeno se dela na novih orožjih, ki bodo iz vesolja delovala po celotnem planetu in, ki so namenjena za nadzor sprememb

Quo vadis homo?, fotomontaža 2014 by Stane Jagodič

klime ter se z njimi regulira vreme. Harp program je že skoraj preteklost, ker ga že nadomeščajo z orožjem na satelitih. Vpliv biokemije in zdravil na ljudi dnevno raste, potreba po depresivih je ogromna.

Znanstveniki po vsem svetu v laboratorijih ustvarjajo živa bitja in nekaznovano kršijo vse pravne, etične in moralne norme in najvišji zakon, to je zakon narave, pravica do naravnega biološkega razvoja. Za primer navedem primer fluorescentnega kunca, ki ga je leta 2000 brazilec Eduardo Kac, ki je kunca s temi lastnostmi naročil v nem francoskem laboratoriju. Francoski znanstveniki so v DNK kunca vsadili gen zelene fluorescenčne meduze. Danes so v poizkusni fazi genskih sprememb odpravljanje mastitisa pri kravah, ustvarjanje nemastnih prašičev, genetikom je že uspelo za petkrat podaljšati življenje glist in še in še je teh dosežkov, ki jim ljudje ploskajo, namesto, da bi jih bilo strah poseganja v naravo.

Omeniti moram še področje kiborgov, ki ga pospešeno razvijajo v ZDA. To so bitja z organskimi in neorganskimi deli, npr. človek z bioničnimi dlanmi. Pri agenciji DARPA v raziskovalni službi vojske ZDA razvijajo kiborge iz

žuželk. V telo muhe ali ščurka želijo vsaditi elektronske čipe, detektorje in procesorje, ki bi človeškemu operaterju omogočili nadzor nad gibi na daljavo. Že leta 2006 je poveljstvo vojne mornarice ZDA (NUWC) objavilo namere o razvoju kiborških morskih psov. Kakšne poskuse delajo v Rusiji, pa niti ne vemo.

Lahko zaključimo da se biološka revolucija pospešeno dogaja in samo vprašanje časa je, kdaj se bodo na bojiščih pojavili človeški kloni in kiborgi z naslutenimi zmožnostmi. Da pa nam ni dolgčas, novi imperialistični red uvajajo še na druge načine ne samo s tehniko in genetiko.

Imperialisti uporabljajo poleg navedenega tudi tehniko »problem - reakcija - rešitev«.

To je najmočnejša tehnika za manipulacijo množic, ki ga uporabljajo tisočletja za doseganje načrta centralizirane kontrole nad našimi življenji. Vse vojne po svetu, streljanja po šolah, strašenje z orožjem, so klasični rezultat tega. Ko hočejo povečati kontrolo in zmanjšati človekove pravice, kreirajo problem, počakajo na reakcijo ljudi in na koncu uresničijo tisto, kar so si že vnaprej zamislili kot rešitev. Tudi Al Kaido je prvo financirala CIA, potem pa jo je

uničila. Dejansko, če analiziramo krizna žarišča v svetu zadnjih 40 let, je bila vedno tam prva CIA, ki je financirala uporniške skupine, pa če gledamo Irak, Libijo, Sirijo, Afganistan ali kjerkoli v južni in srednji Ameriki.

Kaj je pravzaprav končni cilj tega početja?

Vrhuška kapitala skuša ohraniti kontrolo z manipulacijo strahu, ker se bojijo bujenja množic in masovnega upora. Za enkrat jim dobro uspeva, ker imajo pod kontrolo vrhunske položaje v bančništvu, politiki, poslovnih krogih, medicini... S teh položajev upravljajo z ljudskimi množicami, ki jih držijo v popolnem neznanju, tako da ti ljudje uresničujejo njihove načrte in polagajo sami sebi zanko okrog vrata. Zato je njihov princip 'deli in vladaj' vitalnega pomena zanje.

Vsi ostali smo kakor čreda, ki čuva samo sebe in ne dovoli drugačnosti nobenemu svojemu pripadniku. Ali da bi čredo zapustil! Bog ne daj! Če je kdo drugačnega mnenja ali se drugače obnaša, ga drugi napadejo s posmehom ali različnimi načini kaznovanja.

Tisti, ki sedijo na vrhu piramide, so zmanipulirali množice, da se med seboj spopadajo, bojujejo...

Njihov trenutni cilj je totalna kontrola preko centralne svetovne vlade, ene banke, ene valute, skupne armade; skratka centraliziranje vsega. Samo tako lahko manjšina kontrolira tako veliko število ljudi. Če pogledamo EU, nekaj birokratov narekuje zakone iz Bruslja, ki se jim pokorava vsa skupnost. Nacionalni zakoni so jim podrejeni! Naslednji korak bo označba ljudi s čipi. So že pripravljeni in čakajo na trenutek, ko bodo ljudi prepričali, da so take označbe dobre. Živali pa že dolgo opremljamo s čipi in pri tem že uporabljajo nanotehnologijo.

Znanstvenik, ki je delal za CIA, je povedal, da imajo ti mikročipi veliko več funkcij, kot nam povedo. S signali in raznimi frekvencami bodo – preko njih – lahko manipulirali našo zavest, čustva in obnašanje. Ideja je spremeniti ljudi v neke vrste daljinsko upravljanih robotov. Smo v času čakanja na »problem – reakcija - rešitev« trenutka, ko nam bodo čipi predstavljeni.

Kako pa kaj pri nas v Sloveniji? Slovenska vlada je junija letos sprejela sklep, da se v Sloveniji umakne prepoved pridelovanja gensko spremenjenih živil. Kasneje so objavili, da je to bila tehnična pomota, vendar tega niso preklicali. Potrjeni obrazci so odpotovali v EU in na njih sta seveda podpisana Alenka Bratušek kot predsednik vlade in Alenka Bratušek kot ministrica za zdravstvo. Slovenska ovčja čreda in novinarska srenja pa je bila popolnoma tiho. Vestička o tem je bila objavljena samo v časopisu Plus 50 pod naslovom »Ko ima hudič mlade jih ima veliko«. Tudi naši evropski poslanci so dvolični in podpirajo vse negativne spremembe. Bili so za uvajanje fitofarmacevtskih sredstev, ki kot stranski učinek ubijajo čebele in še bi se kaj našlo. Slovenski evropski komisar Potočnik je kot vodilni celo vodil akcijo za uvajanje koncesij nad pitno vodo v EU državah pa ga nihče ni poklical na odgovornost. O tem smo informacijo dobili od avstrijskih poslancev. Naši EU poslanci so molčali in o tem še danes ne govorijo. V Sloveniji je odbor za finance tajno potrdil in nato je Vlada v Bruselj poslala soglasje. Ko je zavrelo v Evropi in se je začelo protestno zbiranje podpisov tudi v Sloveniji je Bruselj zaustavil obravnavo te direktive.

Danes je v vseh državah EU aktualna potrditev tajnega prostotrgovinskega sporazuma med EU in ZDA (TISA), ki naj bi opredeljeval vodo, zdravje, energetiko, socialo in pokojnine.

Centrom moči se silno mudi in gre dogovarjanje prepočasno, posebej za ZDA, zato so vse

dogajanje zavili v oznako Strogo zaupno. Tema je dokončna in nepovratna privatizacija vsega ostanka družbenega premoženja in javnih dobrin ter popolna deregulacija finančnih trgov. Napda na javni interes je odločno preblaga beseda za ta sporazum in mu lahko rečemo kar zadnja etapa ali bitka v tretji svetovni vojni. Če nam prodajo naše premoženje in infrastrukturo in bodo multinacionalne korporacije to pokupile in s tem dobili v roke celotne države, bomo prišli v fazo sužnjelastništva. Pleteničenje o tržnem gospodarstvu je pesek v oči. Tako rekoč vse kar imamo v Sloveniji je bilo zgrajeno pred osamosvojitvijo in smo Slovenci zgradili s svojim denarjem vsa omrežja, ceste, nasploh vso infrastrukturo in zdaj bi to država olastninila in prodala, državljeni pa bi plačevali uporabo tistega kar smo sami sfinancirali in zgradili.

V drugih državah EU so protesti proti tem sporazumu bolj organizirani in obsežnejši, ker je civilna družba močnejša in bolj razume problem. V naši državi pa medijska blokada naredi svoje in je narod spet neinformiran in prestrašen. Ko enkrat multinacionalke dobijo v last našo vodo, jo bomo kupovali po kapljicah.

Lahko zaključim s tem, da se svet bliža času, ko mu bo zagospodarila mala skupina, ki vodi svetovni imperialistični sistem, ki se mu reče tudi svetovni kapital. Prešli bomo v nekakšno fevdalno dobo, ko bodo eni imeli vse, drugi pa bili njihovi hlapci ali celo sužnji. Ne manjka veliko. Če nas bodo začeli zaradi virusa ebole masovno cepiti, bo to že začetek, ker z vsakim cepljenjem, še tako nedolžnim ti lahko vcepijo nano delce s kup funkcij, predvsem pa kontrolo nad človekom. V tem članku je samo delček tega, kar lahko preberemo v knjigah in nam je javno dostopno na blogih in v medijih. Problem je ta, da pri ljudeh ni interesa, da bi raziskovali tisto, česar se bojijo. Zato namenoma nisem navajal imen in organizacij, ki so na vrhu piramide novega imperializma. Če pa bom zbudil koga, da se bo začel zaveda sprememb vsaj v svojem okolju, bom zelo vesel. Pripravljen sem tudi na debato in argumentiranje.

Kaj pa kulturniki v 3. Svetovni vojni?

Kulturniki vseh vrst in stroke morajo biti nosilci humanistike in duhovnosti in se boriti s peresom, talentom, informacijami in delom z ljudmi proti razčlovečenju, ki se dogaja. Lahko bi rekli tudi, da morajo biti politično osveščeni, ker razumejo, kako so čustva posameznikov povezana med seboj ter vpeta v nevidne niti organizacije. Običajni ljudje sicer

podzavestno čutijo, da se nanje zgrinja nekaj hudega, vendar se od sodobnih problemov ograjejo in nočajo sodelovati v razčiščevanju neznanega. Časi in razmere bodo ljudi prisili k večjemu sodelovanju in združevanju, kakor je bilo že v preteklosti.

Običajno imajo kulturniki razvite čute za pravičnost, etiko in moralno in so svoje občutke sposobni izražati in prenašati. Je pa problem zanikanja stereotipov in širjenja znanj na področja kjer niso doma. Kulturniki neradi sprejemajo informacije o vojni in nasilju in ga odklanjajo, vendar pa se v primeru, da do tega res pride, hitreje odzovejo kot ljudske množice. To so nam v zgodovini že dokazali naši kulturniki, pesniki, pisatelji, igralci, slikarji in drugi med drugo svetovno vojno. Samo spomnite se Kosovela, Smrekarja, Bora, Kocbek, Kovačič in dejansko kar množice kulturnikov, ki so dajali vzgled s svojo skromnostjo in dejavnostjo ter vero v narod in njegovo svobodo. Zato kulturnike vedno vidim kot nosilce osveščanja naroda in nosilce idej o človekovih pravicah in da je pot miru, osebnega spoštovanja, razumevanja in sodelovanja edina prava.

Preživetje pa bo v neposredni nevarnosti pač odvisno od človeške solidarnosti in sodelovanja ter seveda od vrste nevarnosti. Tu ne bo razlike med ljudmi. Kvečjemu bodo kulturniki na boljšem, ker imajo običajno veliko notranjo moč in so duhovno visoko nad množicami. So pa materialno običajno na slabšem, vendar imajo to prednost, da niso materialisti. Skratka, za kulturnike me ne skribi. Bolj me je strah za nerazgledan in neinformiran narod, ki sedaj miži, nato pa bo zapadel v paniko, histerijo ali pa apatijo. Samo zamislite si, da virus Ebole mutira in se začne prenašati po zraku. Glede na to, da še ni cepiva bi bila panika neizmerna in ne bi pomagalo nobeno super orožje, zdravila, temveč samo totalna karantena. Zato je tema preživeti v vojni neznanka, ker ne veš s katere strani naj pričakuješ nevarnost. Če pa imaš v omarici kuli, notes, aspirin, obliž, šibice in svečo, suho klobaso, liter šnopca in mogoče kak zlat cekin, pa tudi ne bo odveč. Mogoče še knjigo, kako preživeti v naravi.

Viri:

Noah Harari – SAPIENS Kratka zgodovina človeštva

Ivan Urbančič, Moč in oblast

Chade-Meng Tan, Najdi v sebi

Dr Viktor Gerkman, Iluminati

Anton Komar, Sprememba ali kolektivni samomor

Lastni zapiski

Sodobna pošast, fotomontaža, 2014 by Stane Jagodič

Blaž Švab

Eksplozivni intervju s frontmanom Modrijanov

Za uvod je škoda placa, bolje, da objavimo vse odgovore. Pri nas ni lekture in ni centzure. Pri nas nimamo »klasike« vprašanj; kdaj ste začeli, koliko skladb posneli, koliko ste zaslužili, koliko zapili, zakaj niste skregani, kdo se je in ni poročil. To naših bralcev ne zanima! Zanima jih pa TO! Pa zaženimo našo Rdečo zvedavo raketo, ki ji pilotira Čeburaška...3...2...1:

Kdaj si prvič začutil poslanstvo nadnaravnega?

Že zelo zgodaj. Vzgodnjem otroštvu. Mogoče sem celo malo plašil s svojo resnostjo in razmišljajočo držo. Iskal, iskal in še iskal sem odgovore na številna vprašanja. Čemu je Zemlja takšna, čemu se planeti vrtijo, čemu toliko zvezd in tako lepo nebo, čemu ljudje... Do šole sem imel približno uro hoda in takrat sem se poglabljal v ta vprašanja. Ministriral sem skoraj celo osnovno šolo. Duhovnost in duhovne teme so mi bile blizu zelo zgodaj in rad se pogovarjam o tem. Nadnaravno pa zdaj najdem v vsem lepem in dobrem. V glasbi, ki boža, v hrani, ki je darilo, v nasmehu mimoidočega, ki nič ne zahteva, ampak želi le olepšati vsakdanjik.

Zakaj so določeni slovenski estradniki/ce veliko bolj vzvišeni od tebe/vas...Kako Modrijani (M) vzdržujete rek »Biti velik in ohraniti svojo majhnost«?

Starši so nas tako vzgojili. Ves čas so nas vzugajali v duhu, da je popularnost minljiva, da je zelo pomembno, da se izobrazimo in okusimo, kako težko je hoditi v redno službo. Vsi Modrijani smo opravljali različna dela. V kuhinji, za šankom, za delovnimi stroji, na bencinski črpalki, v skladišču. Radi smo delali. Franjo, Peter in Rok so po naravi zelo prizemljeni in skromni fantje. Estrade niti ne poznajo, niti je ne priznavajo, niti jih ne zanima. Mene osebno je ta svet privlačil, a sem ga ves čas gledal skozi analitično perspektivo, zakaj se ljudje tako vedejo, zakaj množice potrebujejo glamur, kakšne sanje jim zapolnjuje, čemu služi, in imel priložnost biti notranji opazovalec. Ko so nam podelili nagrado Viktor in smo se prvič sprehodili po rdeči preprogi in so nas do Cankarjevega doma pripeljali šoferji, sem predlagal šoferju, če lahko jaz namesto njega vozim avto in naj on sedi na zadnjih sedežih, ker je to bolj zabavno, po

rdeči preprogi sem pohitel, bilo mi je nerodno, po prejeti nagradi pa smo izginili in pristali v prvem McDonaldsu. Veseli, da smo prejeli nagrado, smo le to postavili na streho avtomobila, in pojedli vsak svoj hamburger. Vseeno pa dajemo včasih vtis, da se vedemo zvezdniško. Včasih je težko na ulici pozdraviti vse ljudi, ki jih spoznaš in v njimi sodeluješ. Pogosto sem v stiski, od kod mi je nekdo poznan in ali bi moral pozdraviti ali ne. Pa tudi dobre vzornike imamo. Obnemiš ob srečanju s Slavkom Avsenikom ali s Fanti s Praprotna. Prodali so na milijone plošč, odpeli na tisoče koncertov, iz njih pa veje taka lepa človeška drža, prepletena s srčnostjo in skromnostjo.

Fredy Miler si je za prvi honorar napolnil hladilnik, a se spomniš, kaj si sam kupil za čisto prvi honorar?

Zelo dobro se spomnim. Franjo in Peter sta si napolnila hladilnik z najljubšimi suhimi salamami. Rok in jaz pa sva si v celjski Modiani kupila pulover. Za 5.000 tolarjev si si lahko kupil zelo dober pulover. Belo siv je bil. Še zdaj se ga spomnim.

Katero vašo pesem bi označil za kubistično?

Pesem niti ne. Noč Modrijanov pa je zgodba, ko različno glasbo iz različnih glasbenih zvrsti razstavimo na prafaktorje in jo skupaj na novo sestavimo, drugače, s poudarkom na tem, kako jo mi osebno doživljamo in ne oziraje na to, kaj o tem menijo ali celo sodijo drugi. Noč Modrijanov je koncept, je način razmišljanja in dela, prepletenega z vrednotami človekove potrebe po sodelovanju in povezovanju, tudi drugače, na novo.

Delali so primerjalno ekspertizo med Avšenikovo Golico in vašo Rožico. Kakšni so izsledki?

Da se pesem Ti, moja rožica po tempu in melodiji bolj spogleduje z jazzom, swingom, popom, plesno glasbo... Seveda se, zato ne rabiš

raziskave, to se sliši na prvo žogo. Mi smo otroci 90.ih let. Sam pogosto poudarjam, da je Ti, moja rožica delo Boga, nadnaravnega, vesolja, ..., prišla je v naše življenje na nenavaden način in nam ga spremenila, precej, s to pesmijo je bilo narejenega veliko dobrega, veliko veselja in pozitivnih doživetij med ljudmi. Na dolgi rok le to šteje. Pri osebni reviziji dela življenje pisano.

Blaža in Modrijane za Svetnike! Prodati dve noči Morjanov 2014 v Celju (12tisoč sedežev) v nekaj minutah in dati možnost nastopanja 400 ljudem... to je zame Čudež. Bolj realen od številnih Vatikanskih..A imam prav?

Mogoče se res zdi nemogoče. Čudežno. V Sloveniji pogosto hrepenimo počudežu. Da bi se stvari hitro spremenile. V gospodarstvu, politiki, družbeni klimi. In ob Noči Modrijanov sam pogosto kar malce jezno pomislim na to, »vidite, vse se da, če se hoče, vse je mogoče, tudi v Sloveniji, začnimo verjeti in delati«. Slovenija bi lahko bila mali raj na svetu. Jaz sem v to prepričan. Bi pa morali veliko postoriti. Res veliko. Z veliko potrpežljivosti. In človek, ki živi na tem koščku zemlje, to zna in si zaslubi. Menim, da šepajo vodje.

Na celjskih dveh koncertih je bilo verjetno četrt publike najstnikov, ki so peli kompletno vse pesmi vseh nastopajočih. Če ne vidiš – ne verjameš. A verjameš?

Verjamem. A sem vedno znova preseňen. Šifrarjevo Ko zvonovi zapojo, Rudeči cvet od Beneških fantov, Domiceljevo Slovenskega naroda sin... lepo, kajne?

Lepo, seveda. Ampak peli so tudi ostale...

Za celjska dva koncerta ste izbrali nasprotje narodno zabavne in zabavne muzike – mladega klasičarja na violinji Teofila Milenkovića. Imate velika jajca, da si upate. Se vam je že kdaj zgodilo, da ste bili nezadovoljni z izborom posebnih gostov ali se ti

osebno zdi, da je treba dati marikomu možnost... Razpiši se malo v tej smeri.

Včasih je potrebno tudi pri najzahtevnejših projektih, ki potrebujejo veliko znanja, natančnosti, preciznosti in discipline, preprosto izklopiti kognitivni, miselni del možganov, in se prepustiti občutku, intuiciji. To je izredno težko in letos nam je to najbolje uspelo. Pri projektu operiraš s tehnologijo, določenim znanjem tovrstnih prireditev, po drugi strani pa moraš izklopiti možgane in se prepustiti občutku, tudi temu, da ni vse v tvojih rokah, in spet sva pri Višji sili. Nisem vedel in preveril, kako bo Teofil Milenković igrал skupaj z nami, nisem vedel niti preveril, kako bo reagiral na tolikšno publiko, nisem vedel niti preveril, kako bo publika, ki spremlja Modrijane, po dveh urah showa in tempa reagirala na klasično glasbo, v petek, ob 22. uri zvečer, v športni dvorani!!! Čutil sem, da bi to lahko bilo dobro in se temu prepustil, z zaupanjem, da ni treba, da je čisto vse v mojih rokah, da ni treba, da verjamem v matematiko, da je $1 + 1 = 2$. Ker ni res. $1 + 1$ ni 2 . Samo vcepili so nam v glavo, da mora tako biti.

Aja, on model, ki vodi oddajo Slovenski pozdrav na nacionalkih je pa čist podoben, imitira tvoje kretanje, enako se smeji... ga poznaš? Zdi se mi ista finta, kot takrat, ko je se je »originalnik« Charles Chaplin prijavil na tekmovanje v imitaciji Charlesha Chaplina in zasedel tretje mesto :-) Katero mesto je po tvoji oceni osvojil tvoj enojnik?

Slabše mesto kot Charles Chaplin. :-) Kakšno 5. mesto, da ne bom preskromen. :-) Televizija. Čarobna in izredno zahtevna zgodba.

Don Juan de Blaž. Imel si 3000 kandidatk za večerjo, ki bi se vse rade zaljubile vate... izbrana je bila le ena. Ti pa si se zaljubil v tisto ki je ni. Drži?

Seveda drži. Brez nekaj tragike ni muzike. :-) Kako sem dolgočasen. :-) Tudi slepa kura zrno najde, ni vrag, da ga ne bi tudi Švab.

Kolikor te poznam boš za dosego neke dobre ideje prevozil tudi 1 milijon metrov. Zakaj?

Še več. Ker verjamem, da je vse mogoče, in ker sem za dobro idejo pripravljen narediti vse in ... nadaljevanje na str. 13

Prvo srečanje glasbenikov
Teofila Milenkovića in Blaža Švaba,
Nova Gorica, september 2014,
Foto: APV

Weltschmerz

SNR: Pričajoči prispevek KH(katerega namen je osvetliti nejasne in spregledane pozicije v zgodovini) uporabite za lastno osveščanje ter krepitev etične higiene pred pripravami na bodoče projekte. PSNR

OPOMBA: Snov pričajočega prispevka je popolnoma razumljiva le če se upošteva opombe, priporočene reference in seveda v SSKJ poišče ter razjasni vse nerazumljene besede.

5. novembra se spominjamo odhoda »Čudežnega dečka ljubezni in glasbe« in v Naš Um so se prikradle sledeče misli...

PONOVNI PRETEK (RE-RUN):

» Največji zločin je sprenevedanje ! Boljše zgoreti kot zbledeti ! « je pred nekaj desetletji, med drugim, zapisal ameriški pesnik in rock pevec Neil Young http://en.wikipedia.org/wiki/Neil_Young). Kot moto svojega samomora je pričajočo analogijo za svoje zadnje dejanje uporabil tudi pevec ameriške skupine Nirvana, Kurt Cobain (http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Cobain). Nenazadnje pa je tudi ustanovni član Grupe Kunsthause, Ernest Klančnik-Akažu vselej deloval in izpostavljal ta način razmišljanja, kot zanj edinega sprejemljivega.

V nizu velikih umetnikov našega časa, v to zgodbo neobhodno, sodi tudi takojimenovani Novi val (http://en.wikipedia.org/wiki/New_Wave_music_in_Yugoslavia), ki se je v Jugoslaviji spočel v začetku osemdesetih. Novi val se je vključil na krilih navdihnjениh posameznikov, ki so v, »naprednim« oz. social-komunizmu nenaklonjenim idejam in razmišljanjem, nenaklonjenem okolju, z upiranjem zafiksirnosti in ustvarjanjem naprednih del ter novih gibanj, bili boj proti apatičnem sprenevedanju, v katerem sta se v tistem času (po smrti Tita) nahajali Jugoslovanska družba in kultura.

S koreninami in teh spremembah se je začela rojevat, v predhodnih zgodovinskih obdobjih že večkrat videna tako-zvana avantgarda, ki je prevzela neljubo nalogo: buditi specično zavest.

V zgodbi relativno »amerikanizirane« ali »po-zahod-njene« jugoslovanske glasbene

kulture, iz politično-kulturno-antropo-morfnega analitičnega gledišča, obstaja vsaj slab ducat (12-) razlogov/pomislev, za pridobivanje podatkov, ki zadovoljivo odgovorijo oz. sestavijo sliko arhitekturnega načrta z naslovom: »Popolno uničenje kulturno-gospodarskih vrednot, temelja enotnosti narodovpodročja bivše Jugoslavijek«. Zato za ta namen, preden, spoštovani Člani, nadaljujete z branjem pričajočega članka, na spletu (ali v dodatku na koncu članka) preberite »fiktivno« zgodbo »Operacija Miljatcka« *

Kljub temu, da je današnja, »relativno civilizirana« družbena

zadnjih intervjujev je izjavila: »... naše poslanstvo je da se borimo proti politiki, ki z dezinformacijami zastruplja narod...«

Prav v teh intervjujih je Sonja nanizala informacije temeljnega pomenu za razumevanje dejanskega poteka ter razlogov kot tudi Duhovne motivacije iz katere se je porajal Novi Val. **

Sonja Savić je bila rojena v Čačku 15. septembra 1961. Že pri 16-ih je debitirala na filmu. Njene vloge in njena prisotnost na kulturni sceni, so se vse bolj kreplile. Njeno življenje pa se je poleg uspešne kariere filmsko/gledališke zvezde utirilo na še dveh tirih: uporništvu in heroinu.

Vzpon njenе poti je časovno vzporeden z vzponom takoj in enovane Novega Vala, ki je v začetku osemdesetih let pričel spremenjati kulturno sceno takratne Jugoslavije. To gibanje je botrovalo nastanku izjemnega števila različnih tedenov novih gledaliških, glasbenih, slikarskih, video in ostalih skupin. Novi val se je raztezal skozi vse segmente kulturnega

ustvarjanja, že od vsega začetka pa sta se vanj, predvsem skoraj zgolj v Beogradu, začeli seliti bolezni, ki sta do sredine 90-ih pokončali vse njegove glavne akterje, heroin in AIDS.

Če so bile skupine in avtorji, ki so delovali pod okriljem operacije »Miljatcka«, v smislu kulture, pro-jugoslovansko usmerjene, pa je bil na drugi strani Novi Val izven 'notranjega nadzora', vendar pa so zanj »poskrbele sile 'z drugega brega«***.

Zadnja od jugoslovenskih junakinj Novega Vala je 25. septembra leta 2008, preveliki dozi heroina podlegla Sonja Savić. Njena smrt je na nek način zadnje dejanje jugoslovenskega Novega Vala iz začetka osemdesetih. Njena bogata avtorska zapuščina filmskih vlog, jo postavlja v sam vrh jugoslovenske kinematografije na eni strani, medtem ko na drugi strani zapuščina njenih intervjujev, odpira vrata v razumevanje ozadja

Duhovne ravni, zaradi katere in na kateri je nastal jugoslovanski Novi Val.

Redki od predstavnikov Novega Vala so sploh imeli potomstvo. Njihovo poslanstvo je bilo na nek način preprečitev sprenevedanja ki je, kot pesek v oči, preprečilo jugoslovenskim narodom, da bi skozi tragične dogodke, ki so si sledili v letih od 1980 do 1991, ohranili suverenost, predvsem pa skupno identiteto. Potomstvo Novega Vala so njihovi glasbeni albumi, nepozabni koncerti, glasbeni video-spoti, intervjuji ... desetletje temičnega poetskega post-paska.

Hvala & Slava Vam !!!

*Operacija Miljacka(vir: <http://arhiva.elitesecurity.org/t390187-DB-Rok-muzika-SFRJ>)

» ... Velisavljevićev angažman u službi počeo je 1968. godine. Studentske demonstracije su ozbiljno uzdrmala Tita. Iako je uspeo da ih umiri, Tito je primećivao da se stalno pojavljuju nova žarišta. U tom trenutku Tito je tek bio priveo kraju kruz u Brionskem plenumu a odmah se pojavila studentska kriza i invazija na Češku i bilo je potrebno pacifikovati barem jedan od frontova. U tom cilju Tito je na tajnom sastanku diskutovao o tome koji se front može prvo rešiti. Veljko Vlahović je predlagao da SFRJ nabavi atomsku bombu koja bi joj bila garant suvereniteta, Edvard Kardelj je pominjao približavanje NATO paktu, a Stane Dolanc je izšao sa najbizarnijim predlogom. Dolanc je naime objasnio kako je CIA koristeći muziku bendova snažno oslonjenih na hedonizam i upotrebu opojnih droga uspela da otupi borbeno oštricu studentskih protesta u Americi i da brojne progresivne mlade ljudi pretvoriti u bezopasne klovnove bez jasne revolucionarne ideje.

Dolanc je smatrao da se tako nešto može uraditi i sa našom omladinom. Veljko Vlahović je smatrao da su naši mladi ljudi zdraviji i zreliji od američkih, ali Tito je bivao sve više zabavljen Dolančevim predlogom. Na kraju je Dolancu dano zeleno svetlo a operacija je dobila kodno ime "Miljacka" po reci u Sarajevu pošto je Tito smatrao da je rat dobijen u Bosni i da sve nove bitke treba počiniti odande. Miljacka je izgledala kao najurbaniji top onim u toj republici ...»

** Sonjin intervju iz Kragujevca(Youtube: Sonja Savić 1 deo) : <https://www.youtube.com/watch?v=GVrgWFu2GjY>

*** EKV »Kao da je bilo nekad« - dokumentarac (1/1) : https://www.youtube.com/watch?v=HkwQ35WoCG4&list=PL3OJJdyFbl4Dl-hm_v-Fo3RhdTkoyIJUT

...nadaljevanje s strani 11

še več tudi za najmanjo malenkost, a nikoli mimo ali čez ljudi za dosego cilja.

Naštej mi instrumente, ki jih ne igraš:

Vse ne igram, tako kot bi si želel. Nisem neki multiinstrumentalist. Zaradi hiperaktivnosti na odru pa res izgledam, kot da obvladam celotni orkester, a je vse bolj imaginacija.

Kdaj si se v življenju počutil najbolj bedno in kontra – najbolj fajn?

Najbolj bedno. V osnovni šoli na zagovoru pri ravnateljici. Prosila me je, da pridem v njen pisarno, še prej pa si v knjižnici izposodim Gregorčičeve poezijo. Na kar me je ravnateljica v pisarni vljudno prosila, če ji preberem kako pesem. In kaj je sledilo? To je bil njen pristop, kako bi me na podlagi Gregorčičevih pesmi podučila, da moje izrazito izkazovanje ljubezni - na hodniku sem se namreč zelo rad cartal in objemal z dekletom - ni nujno najbolje, da je ljubezen lahko tudi prikrito hrepenenje. Bog pomagaj. Očitno bi bilo zanjo bolj sprejemljivo, da bi za šolo kadil, kot da sem se na hodniku vsem na očem cartal. Takrat sem se počutil res bedno in začudeno spoznal, kako je na taki način dajala slaba sporočila o izkazovanju ljubezni, mladostni razigranosti... Najbolj fajn. :-D Velika Britanija. Bournemouth. Tam sem preživel nekaj tednov. Se veliko sprehajal, pil veliko kave in veliko plesal. Z Venezuelci, Brazilci, Španci, Korejci. Povsem spontano se nas je našlo nekaj zelo veselih duš, s katerimi sem skupaj preživel nekaj najbolj veselih dni v svojem življenju.

Na kak način veruješ- izražaš svojo vero in katere religije so ti blizu?

Vero se trudim kazati na vsakem koraku. Vera je v vedenju. V pogledu. V pozdravu. V gesti. V pogovoru. V nasmehu. V pesmi. V delu. Vera je tudi v vožnji. Sem za vero v vsakdanjem življenju. Sem za praznovanje življenja. Želim si, da bi se religije med sabo pogovarjale, da bi živele v sožitju. Sem pripadnik Rimskokatoliške cerkve. Moja vera je Ljubezen.

Was ist kunst?

Življenje.

Kaj te po napornih dnevih najbolj sprosti?

Dobra kava v dobri družbi. Pa dober film. Obožujem filme z močno zgodbo. Vse zvrsti.

Goveja župa, pečenka, restan krompir, zelena solata, deci domačega in čestitke na Radiu Rogla...so tvoje nedelje takšne ali kaj drugačne?

Niso takšne. Moje nedelje so večinoma zelo delovne. Pozno vstajanje zaradi prebedene sobotne noči. Preverjanje glasilk, ali bodo vzdržale še nedeljsko igranje ali koncert, in sestanki, tudi delo, ki ga je potrebno opraviti, da nov delovni teden dobro steče.

Tvoj največji vzornik v življenju?

Moja Omika. Ne glede na vse življenjske preizkušnje in tegobe ohranja miselno bistrost, močan optimizem, smisel za humor in vedrino. Moj največji vzornik.

Najljubša žival?

Kužki. Nekateri so »sladki za umret«.

Katero horoskopsko znamenje bi si žezel imeti, če ti ponudim, da si ga izbereš in katero ne?

Ne verjamem v horoskope. Poigravam se sicer z misljijo, da imajo zvezde močan vpliv, ampak ne dajem na to. Sem strelec in to bi žezel tudi ostati. Zdi se mi močno znamenje.

Kako se odzivaš na trenutno kaotično situacijo v svetu (Veltšmerc), vojne, lakote, epidemije Ebole, nekaj sto ultra bogatih in milijarde revnih...?

Da pomagam, kolikor morem. Z lastnim odnosom do ljudi in tudi z določenimi materialnimi sredstvi. Predvsem pa redno pometam pred lastnim pragom. Če bi vsi ljudje to redno počeli, ne bilo vojn, je reklo neki modri mož.

Tale zapis bo izšel v ilegalnem fanzinu KunstHaus v najmanjši nakladi (99 izvodov) od dosedanjih tvojih intervjuev v ostalih nekonkurenčnih medijih. A ni škoda tvojega cajta?

Za dober razmislek o življenju ni nikoli škoda časa.

Hvala Mojster. Če ne drugače, pa boš lahko delil ta intervju na FB in vseh ostalih omrežjih tako, da bo vseeno nekaj več kot 99 bralcev :-)

Russia!

OPENING NEW SPACES: 1980 TO THE PRESENT

*Članek iz spletnega časopisa Guggenheim

Following World War II, the Soviets found themselves in another conflict called the Cold War. This time they were rivals with the United States for world leadership. Although the Soviet Union and the United States did not fight one another directly, they often supported opposing factions in wars in poor countries. The participation of the Soviet Union and the United States turned small, local conflicts into larger, more deadly, confrontations. By the 1960s the Soviet Union and the United States were the two most powerful countries in the world, each spending trillions of dollars on weapons and military expenses. During the Cold War millions of people—both soldiers and civilians—died in wars in Korea, Vietnam, Afghanistan, and other countries around the world. Millions more were left homeless or imprisoned because they spoke out against their governments. Another feature of the Cold War was the race to outdo one another in space exploration. The “space race,” as it was called, was a competition to show which country had the best technology.

The communist revolution of 1917 had promised a “worker’s paradise.” All citizens would be equal and everyone would have the basic needs of life. While the Soviet government did provide most citizens’ most basic needs, such as housing, employment, education, and health care, it provided little else. And housing was a constant problem. Although rent was cheap, most ordinary citizens lived in cramped “communal apartments,” in which entire families lived within a single small room, sharing a kitchen, bathroom, and living room with other families. Citizens had little or no privacy.

In the 1960s and 1970s, Soviet economic growth slowed, and citizens became more and more disillusioned with the communist system. In 1985, Mikhail Gorbachev became leader of the Soviet Union. He pushed a package of economic reforms and reduced the restrictions on individual liberties. Throughout the Soviet Union, regions that had once been independent countries demanded a return to independence. Then, in 1991, independence became a reality. By the end of the year, with surprisingly little bloodshed, the Soviet Union had dissolved. Once again, Russia became an independent country.

About this work

Ilya Kabakov’s work is today exhibited internationally, but this level of attention was achieved only after his relocation to the West in 1987. Before that, he lived in the Soviet Union, making art in difficult circumstances for more than three decades. Born in 1933 into a Jewish family, Kabakov is the son of a locksmith and a bookkeeper.

After attending art school he worked as a book illustrator and contributed to more than 150 books for children. He also began to work on his own personal art.

Kabakov grew up in a climate where only officially approved art was endorsed. Artists who dared to make work that strayed from official doctrine were met with strong government disapproval, and it became increasingly difficult to publicly exhibit work that did not reflect Soviet government policy. One of the most important venues for the alternative art scene that developed under these restrictive conditions was the apartment. Around 1975, Kabakov began hosting artists’ meetings at his Moscow apartment. His studio became the focus of an active exchange of ideas, a venue for lectures and discussions among artists. After years of creating characters in albums that contained both text and drawings, Kabakov began to build full-blown habitats based on the characters he invented in his Moscow studio, which was located on the rooftop of a communal apartment building. Starting in the mid-1980s, Kabakov’s work began to move toward the planning and realization of a series of “total” installations, all-encompassing environments in which the elements of music, poetry, theater, painting, drawing, and sculpture united to produce a multisensory theatrical experience. The earliest complete project, installed initially in Kabakov’s own studio, was *The Man Who Flew into Space*. This work presents a room with walls covered in posters and slogans celebrating the Communist Party, its leaders, and its technological achievements. The room’s inhabitant, having built a makeshift slingshot, has launched himself through the ceiling of his shabby room and vanished into space. This humorous but complex

work ridicules the gap between Soviet technological ambition and the impoverished material reality of everyday life in Russia. This almost impossible amalgam of biting satire and idealism is characteristic of Kabakov’s mixed response to Soviet reality.

Kabakov explores the potential of spaces to tell stories. Much like literature, his work combines character, plot, setting, dialogue, and point of view. *The Man Who Flew into Space* is one installation from *Ten Characters*, Kabakov’s first New York gallery show in 1988. In this exhibition, his central metaphor for Soviet life was the communal apartment, in which generations of a family crowded into a single room, and assorted family groups shared a kitchen and a bathroom facilities. These communal interiors and the characters who inhabit them have provided Kabakov with the raw material to invent a world of varied personalities, each with their own environment, idiosyncrasies, and unique commentaries.

Ilya Kabakov (1933). The Man Who Flew into Space, 1981–88. Installation: six poster panels with collage; mixed media. Room dimensions 96 x 95 x 147 cm. Centre Georges Pompidou, Musée d' Art Moderne, Paris. Fotografija dela instalacije iz Kunsthauš galerije Graz, z razstave Utopia and Reality, Foto: Čeburaška

Milojka Drobne, »Srečanje v panoptikumu čustev«, Foto: Nejc Vrešak, Milena Zlatar je bila kustosinja razstave, ki je trajala od 13. Marca do 13. Aprila 2014 v Savinovem likovnem salonu v Žalcu, Alenka Domjan je kustosinja projekta Prostor, v okviru katerega je bila razstava.

DAS P
Weltschmerz: »Hvala ti Mat»

LAKAT

«i Europa» Foto bei Čeburaška

El Lissitzky, Red Star (reconstruction), 1927,
Kunsthaus galerija Graz 2014, z razstave Utopia and Reality, Foto: Čeburaška

KunstHaus statistik Vinske sekcije K.U.L. Kluba

Vse statistične podatke, pravilnike itd. te fotografije je zbral in prispeval: Silvo PST

Pravilnik vinske sekcije govori takole: »Vinska sekcija K.U.L. Kluba je nestrankarska, neorganizirana družba ljudi brez predsednika in brez definiranega članstva...« imamo pa Sivo eminenco in to je Silvo PST brez katerega se se zgodba sploh nebi začela. Je edini, ki je bil prisoten na vseh The Gustacijah, ki vodi evidenco vsake ocenjene buteljke vina, je foto kronist in naš Vodja. Z vso odgovornostjo lahko zatrdim, da so naša ocenjevanja identična vsem največjim ocenjevanjem v tuzemstvu, kakor tudi inozemstvu, kjer nam je vsem skupna ljubezen in spoštovanje ter uživanje pitja vina. Tako pričujoč zapis posvečam našemu ljubljenemu Vodji. Hvala ti Brat moj, v mojem, kakor tudi v imenu vseh 74 degustatork/degustatorjev, ki smo do današnjega dne v 19 letih pokusili 1201 buteljko. Že od začetka pa je ob vsaki The Gustaciji nepogrešljiva tudi odlična kulinarika. Nazdravje! (Čeburaška)

Vinska sekcija degustatorjev vina je nastala v letu 1995 pod okriljem KUL kluba Laško (priloga pravil vinske sekcije in simbol)

Ocenjuje se po Buxbaumovi 20 točkovni ocenjevalni lestvici. Po njej vinom dodelujemo:

- za barvo do 2 točki,
- za bistrost do 2 točki,
- za vonj do 4 točke,
- in za okus ter splošno zaznavanje (aromo) do 12 točk.

Vina, ki po tej lestvici zberejo:
od 14 do 16 točk, so namizna
od 16,01 do 18 točk, so kakovostna
od 18,01 do 20 točk, so vrhunska vina

Za končno oceno vina se izračuna povprečje vseh ocenjevalcev (na stotinko natančno), najvišja in najnižja ocena se izločita že pred izračunavanjem povprečja.

Prva degustacija je bila 23. 12. 1995 na Privškovini, ko se je ocenilo 10 različnih vin

Prvi zmagovalec Matija Kvesić iz Rogaške Slatine

Do danes (12. 10. 2014) smo degustirali 1201 različnih vin iz celega sveta

Degustacij se je do sedaj udeležilo 74 ljubiteljev vina

Najvišja povprečna skupna ocena ene od degustacij 18,51

Najvišjo oceno do danes je prejelo vino proizvajalca Kaiserten – Ausbruch 1995 iz Avstrije in to 19,27

Zamenjali smo 17 različnih lokacij, kjer so se odvijale degustacije.

OCENJEVANJE VIN

V Sloveniji najpogosteje ocenjujemo vina po Buxbaumovi 20 točkovni ocenjevalni lestvici. Po njej vinom dodelujemo... (ocene so že opisane v uvodu)

Primerna temperatura za uživanje vin:

- bela in rose vina od 8 do 12 stopinj Celzija
- rdeča vina od 14 do 18 stopinj Celzija
- peneča vina od 7 do 10 stopinj Celzija

Razvrstitev mirnih vin glede na ostanek nepovretnega sladkorja:

- suha vina: do 4 g/l
- polsuha vina: od 4 do 12 g/l
- polsladka vina: od 12 do 50 g/l

- sladka vina: 50 g/l

Razvrstitev penin glede na ostanek nepovretnega sladkorja

- suhe penine: do 15 g/l
- polsuhe penine: od 15 do 40 g/l
- polsladke penine: od 40 do 80 g/l
- sladke penine: nad 80 g/l

Izbor vina

Raznolikost slovenskih vin je tolikšna, da se povprečen porabnik težko znajde. A prav ta raznolikost omogoča zadovoljstvo še tako različnih okusov.

Pravilnik o kakovosti vina predpisuje, kaj mora biti označeno na glavni etiketi na steklenici in kaj lahko še dodamo na informativni etiketi na hrbtni strani.

Glavna etiketa nas seznaní predvsem o:

- kakovosti vina (npr., ali je vino namizno, kakovostno ali vrhunsko),
- poreklu vina (v katerem rajonu in okolišu je vino proizvedeno),
- vsebini alkohola v % in vsebnosti sladkorja izraženo kot suho, polsuho, ...
- letnici trgovine grozdja,
- ime proizvajalca grozdja in polnilca vina v steklenice.

Informativna etiketa sme vsebovati navodilo o uporabi, načinu proizvodnje in opis značilnosti vina.

PRAVILA VINSKE SEKCIJE

- Vinska sekcija K.U.L. Kluba je nestrankska, neorganizirana družba ljudi brez predsednika in brez definiranega članstva. Sestavlja jo skupina ljudi, ki jih druži veselje do pitja vina in zabave ob dobri glasbi in hrani. Vinska sekcija je ustanovljena z namenom, da se omogoči sodelujočim na degustacijah spoznavati vina in vsega kar je povezano z njim.

- Na degustacijah se ocenjujejo vse vrste vin od kakovostnih, vrhunskih,

Datum in kraj degustacije							
Pridelovalec, kletar							
Sorta - zvrst...							
Letnik trgovine							
Poreklo - vinorodni okoliš							
Suho	☐	Polsuho	☐	Polsladko	☐	Sladko	☐
Redna trgovatev	☐	Pozna trgovatev	☐	Izbor	☐		
Jagodni izbor	☐	Suhi jag. izbor	☐	Ledeno vino	☐		
Alkohola:	☐	Število steklenic v seriji:	☐	vol.%			
Baryna in bistrost:	☐	Vonj:	☐	Okus:	☐	Skupna ocena:	☐
Moja odkritja ob tem vinu:							

do predikatov, domače polnitve, peneča vina, desertna vina... Pogoje le, da se tej tekočini reče VINO.

- Vsak sodelujoči degustator mora prinesi na ocenitev vsaj dve različni steklenici vin.

- Vina se ocenjujejo po Baxbaumovi 20 točkovni ocenjevalni lestvici: za barvo do 2 točki katerima se prištejejo še do 2 točki za bistrost, za vonj do 4 točke in za okus ter splošno zaznavanje do 12 točk (njapomembnejša ocena). Skupna ocena je šeštevek vseh ocen.

- Pri ocenjevanju mora sodelovati najmanj 5 degustatorjev - pri tem se najboljša in najslabša ocena črtata.

- Vrstni red vin, ki se pijejo na degustacijah, mora biti naključno izvreban. Prireditelj mora skrbiti, da vse poteka po pravilih fair-playa. Steklenica ocjenjenega vina se razkrije šele takrat, ko je izračunana njegova povprečna ocena.

- Organizator degustacije mora poskrbeti, da je vino ki se ocenjuje pravilno ohlajeno (belo od 12 -14 °C, rdeče od 14 - 18 °C) in da se pije iz ustreznih kozarcev. Prav tako mora nabaviti in pripraviti utrezeno hrano katero sofinancirajo vsi udeleženci degustacije. Omogočena mora biti tudi možnost prenočitve ali prevoz do doma.

- Zmagovalec je tisti, ki dobi najvišjo oceno. Za nagrado prejme prehodni pokal. S tem pa se tudi zavezuje, da bo v roku 3 mesecev pripravil novo degustacijo. Kje in kako bo ta potekala je povsem njegova stvar.

- Lastnik najslabše ocjenjenega vina tega večera je kaznovan s tem, da mora na naslednjo degustacijo prinesi vino jagodnega izbora, ki ne sodeluje v ocenjevanju.

- Vinska sekcija je fleksibilna in odprta družba ljubiteljev vina, zato so dobrodošle vsakakršne pobude. Prav tako so vabljeni novinci, ki bi želeli sodelovati na degustacijah in se družiti z ostalimi vinoljubci.

- Ta pravila vinske sekcijske niso dokončna in se lahko spremenijo kadarkoli in neštetokrat.

53. DEGUSTACIJA - 11. 10. 2014 - KunstHaus - R. Slatina

št.	ime vina	pridelovalec	leto	ocena	opomba	lastnik
1184	Tinto Valburena 5°	Bodegas Vega	2004	18,74	Španija	Igor
1185	Modra frankinja	Emino	2013	17,93	Šmarje-Virštanj	Martin
1186	Merlot	Krapež	2008	18,40	Vipavska dolina	Silvo
1187	Cabernet sauvignon	Klenart	2011	18,02	Primorska	Martin
1188	Capris - rdeče	VinaKoper	2011	17,71	Primorska	Mare
1189	Cabernet sauvignon	Colja	2010	17,89	Vipavska dolina	Primož
1190	Sivi pinot	Franc Mlaker	1998	16,83	jagodni izbor	Matija
1191	Rumeni muškat	Pullus	2013	18,29	Štajerska	Simona
1192	Fagouet	Jean Voisin	2011	18,30	Francija	Davor
1193	Chardonnay	Kregar	2011	17,57	Štajerska	Matija
1194	Cabernet s./pinotage	African Rock	2013	18,15	Južna Afrika	Bojan
1195	Rabisco	Vino Alentejano	2011	18,25	Portugalska	Jure
1196	Caplar	Tomić	2009	18,35	Hrvaška	Matija
1197	Cuvee Prestige	Chateau Labatut	2011	18,75	Francija	Sandi
1198	Malvazija	Štekar	2012	16,40	Goriška brda	Primož
1199	Capelania	Marques de Murrieta	2004	17,47	Španija	Igor
1200	Traminec	Kapela	?	18,30	Radgonsko-Kapelske	Simona
1201	Traminec	Jeruzalem-Ormož	2013	17,96	Štajerska	Ines
		SREDNJA OCENA		17,96		

The Gustacija

Foto Dokumentacija

1995 - 2014

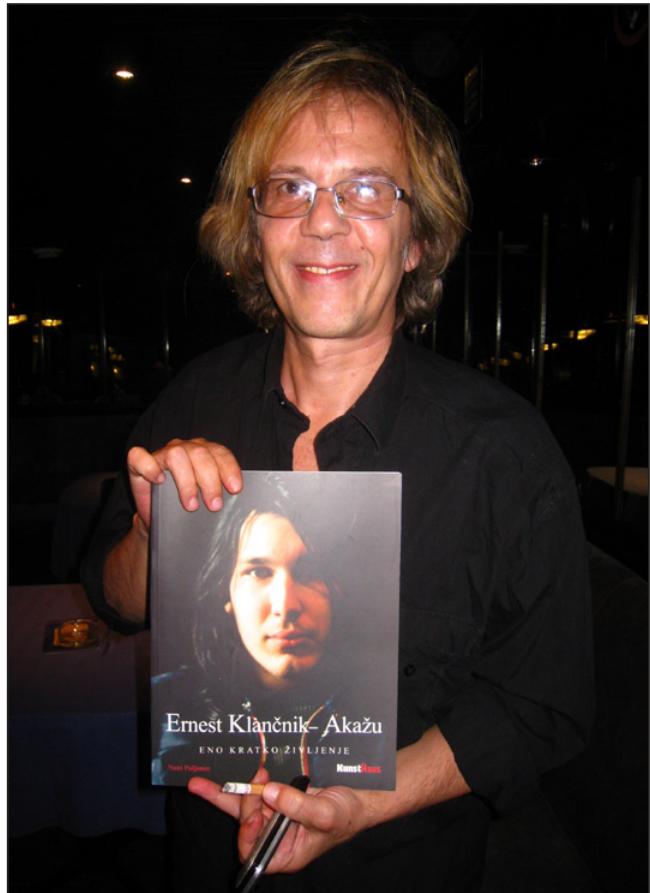
by Silvo PST Foto Arhiv

Naš član, kitarist prof. **Mak Grgić** predaja knjigo EKA menadžerju legendarnega kluba The Viper Room, ki se nahaja na 8852 West Sunset Boulevard v Hollywoodu, pred katerim je 31. 10. 1993 podlegel Ernestov idol River Phoenix.

4. Oktober 2014. Foto: Katja Koren

Legenda srbskega filma tudi bobnar EKV, **Srđan Žika Todorović** s knjigo EKA, Hotel Union, Kosovska ulica 11, 11000 Beograd, 8. September 2014. Foto: Čeburaška

gverila

roman 1.0.

kunsthaus sekcija d.d. prodira v vse pore družbe in vsega družbenega na legitimen, drzno gverilski način, in proletarijat tolče po pički čeprav oni tega ne razumejo, zato se postavlja poglavitno vprašanje:
ali so načini in sam medij ustrezni ali je potreba poseči po bolj drastičnih ukrepih.
sam sem za gverilo, udariti jih je treba tja kjer najbolj boli, v telo, po želodcu, skratka fizično črpati in izčrpati. ničesar ne bomo dosegli z logiko in zdravim načinom razmišljanja.
treba jim je dati po pički, in jih s silo privesti do katarze, in čeprav je ne bojo zaštakali, jim bomo mi rekli da zdaj živijo boljše. in na tej točki se vse podre... smo isti kot trenutni zahojenci na oblasti, zato se zavestno odpovedujemo borbi s fizičnim, in nadaljujemo z tiko vojno velikih in malih besed in začetnic. torej pozivam vas k branju in argumentaciji, ovrednotenju kunsthausa v razmerju do vas in samo do vas samih. in potem umiramo in se rojevajo novi,, spet in spet,, do naslednje smrti....

Besedilo »Gverila« je Ernest zapisal na spomlad 2012. Njegov vizionarski čut je napovedoval kasnejše proteste, ki so se dogajali v vseh večjih slovenskih mestih. **Glede na svoj pogled na svet bi se jih zagotovo udeležil.** Žal jih ni dočkal. Objavljen je bil tudi v knjigi EKA, 2013, na str. 116.

Ernest Klančnik – Akažu

Ein kurzes Leben, Eno kratko življenje

Ilegalno izdanje KunstHaus, 31. 10. 2013, naklada 505

Odzivi bralcev...

Po promociji knjige, ki je v celoti posvečena našemu ustanovnemu članu ilegalne Grupe KunstHaus Akažuju, je bila le ta poslana/izročena&podarjena številnim strokovnjakom, umetnikom, mladostnikom, ustanovam...bilo je kar nekaj debat, da je: dobra, slaba, čustvena, vrhunska...tekle so solze, bilo je smeha, padale so kletvice...Vsak tretji odziv je bil v stilu zamišljene poze »Kdo neki bo pa zame tako knjigo naredil?!!? »Jbg. Nevem?«... Določeni so jo skritizirali do konca, drugi dvignili v zvezde. Moje poslanstvo je bilo le eno, da se lahko navadnemu fantu, ki ni bogataš, politik, svetnik ... postavi »spomenik«, s katerim postaja nesmrten. Nekatere sem prosil za pisno mnenje, drugi so ga zapisali sami ... (Nani Poljanec)

Akažu

Ko sem se kot šolski zdravnik in psihoterapeut z dolgoletnimi izkušnjami v Novi Gorici odločil pet let pred upokojitvijo za zdravljenje odvisnikov od drog in iger na srečo, sem se zavedal, da stopam med najteže bolnike. Pri strokovnem delu sem bil vedno radoveden in sem rad tvegal. Če je prva polovica moje zagnanosti veljala medicinski stroki, je drugo polovico oblikovala glasba in raziskovanje osebnosti. Radovednost me je gnala k obema. Zavestno in premišljeno sem se odločil za celostni pristop k človeku, ki vključuje telesne, duševne in duhovne razsežnosti mladih, ko iščejo pot do sebe in smisel lastnega bivanja. Vem, da je pri takšnem raziskovanju medicinska stroka hkrati umetnost in znanost. To je zame svojevrstna avantura, na meji poezije.

Že celo desetletje se ne ukvarjam več s stiskami posameznikov, ki so se ujeli v past lastnih nagonov in postali odvisniki, ker sem zavračal »zdravljenje« z metadonom. Raje sem se upokojil in nadaljujem z medicinskimi obravnavami na način, kot ga je pojmoval že antični zdravnik Hipokrat, na katerega se zdravniki sklicujemo v zaprisegi: PREDVSEM NE ŠKODITI. Pri tem fantu iz Rogaške Slatine je medicina žal odpovedala. Pozabila je na Hipokratovo misel: »Ni pomembno, katero bolezni ima nekdo, pač pa kdo je bolan«. Akažu je bil nekdo. Njegov jasno izklesan obraz na naslovni monografiji o njegovem kratkem življenju mi pove več kot znanstvene razprave o nevroloških značilnosti živčnih prenosnikov, ko v metabolizem endorfinov vstopajo opijati. Akažu je eden od velikih ran sodobne medicinske znanosti. Žal.

Viljem Ščuka, šolski zdravnik in psihoterapeut

kolega nani

dan es sem dobil v nabiralniku twojo knjigo, jo vzel v roke in jo zaprl čez kakšne tri ure.
čestitam.

izjemno subtilno delo in gesta prijateljstva....
umetniško delo samo po sebi!
nadgradil si tezo andy warhola o petnajst minut slave,,,
vsenaj

roman (uranjek nsk)

Dragi Sandi,

avtor knjige o enem kratkem življenju Opravil si orjaško literarno in organizacijsko delo, veliko vredno za Twojo ljubo Rogaško Slatino, postavil si en velik spomenik prijateljstvu.

V EPILOGU NN pa je generalno zajeta srž tega pojava in zapisanih več kot »deset božjih zapovedi« za družbo tega našega veka.

Na vsak način mora to priti do mladih staršev. Skoraj tako se mi zdi, da naj bi bil epilog priložen poročnim šopkom in novorojenskim odpustnicam iz porodnišnice. Sprašujem se, če je tistim, ki niso šli skozi ta pekel, to prekletstvo našega časa, dojemljivo??

- Ta tekst sem kopirala, dala sinovoma, prijateljice, ki imajo male angelčke, ga bodo doobile ob priliki.

- Ta tekst bi moral priti v obvezno branje strokovnjakom na Zavodu za šolstvo, na Ministrstvu za Šolstvo in Ministrstvu za Zdravje...

- Stane je povedal, da ste na prireditvi imeli vplivne osebe iz stroke, - naj se potrudijo, da pride tekst v šolniške roke, na klopi bralnih značk.... Morda bi tekst izšel kot DROBNA ZLOŽENKA, povsem neodvisna od knjige EKA, dosegljiva na stojalu z informacijami in reklamami za knjige v šolskih in ljudskih knjižnicah, lahko na pultu Koloseja in drugih multi kinodvoran, na stenah čakalnic v zdravstvenih domovih...

- Osebno bom tekstu poslala najini prijateljici (še od študentskih dni), Neži

Maurer in ga naj prepošlje Manci Košir, s katero sta v navezi.

- Niki Vistoropski, novinarki pri Oni, prilogi Dela, (ki je bila doma nekje pod Bočem, izbira pronicljive sogovornike, zahtevne teme) naj epilog po svoji moči vključi v revijo.

- Epilog bom dala v nabiralnik Toma Mitiča, ki stanuje na Kunaverjevi 12, se poznamo, ter dela pri reviji Mladina, naj posreduje kolegom novinarjem.

- ...še komu...

Čestitam, veliko delo si opravil, to je Kultura z zelo veliko Začetnico. V želji, da bodo Tvoji knjigi pomagali prenesti sporočilo na prava srca
Te lepo pozdravljam
Greta Jagodič

Zdravo Jure,

Rekel si mi, da ti naj povem ali napišem mnenje o knjigi. Knjigo sem prebral v nedeljo popoldne v miru in tišini. Všeč mi je. Knjiga je vrhunsko oblikovana, duhovito in vsebinsko postavljena v zaporedje in ima sporočilo. Sporočilo knjige razumem po svoje, kar ti bo mogoče jasno, ko boš prebral moje videnje zasvojenosti, v nadaljevanju komentarja.

Akažu je zame prekrasna biografija o mladem človeku, ki se ni znašel v tem svetu in je letal skozi avanture in iskanja resnic kot čebela iz cveta na cvet. Vse mu je dišalo, tudi smrdljive rožice in vse je moral povohati in poskusiti. Fant ni bil močan karakter in obremenjen je bil verjetno s tisoč problemi, ki pa v bistvu niti niso bili problemi. Nezavedno in hinavsko je zabredel v pekel mamil in ni zbral volje, da bi začel z zdravljenjem, oziroma je končal tam, kjer je bila njegova zgodba na tem svetu izpisana.

Knjiga je zame en krasen dokaz tovarištva in prijateljstva in bi si po mojem mnenju vsak dober človek zaslužil vsaj majčken del takšnega spomina zabeleženega v podobni

knjigi. Na kraju svojega življenja, ki je bilo za njegove prijatelje kratko, za njega pa verjetno dolgo, je v vesolju zgubljen mladenič dobil knjigo in bo v njej živel dlje, kot mi ostali, ki nas v knjigi ne bodo nikoli opisali, ali pa vsaj v takšnem vrhunskem stilu ne. To je to. Pri tem zaključujem. Lahko bi povedal veliko več, vendar naj to zadošča.

Da boš bolje razumel, zakaj se nisem spuščal v podroben komentar, prosim preberi spodnje pisanje. V pogovoru sicer lahko vse to povem, vendar mi je lažje napisati.

Rudi Matešič

Stari.

Knjiga.. toliko neverjetnih situacij. Ne morem verjeti. Nisem vedel vsega tega o Ernestu. Ampak svaka cast tebi! Bravo Nani!!

ETR

Knjiga je KNJIGA!

Ko sem jo prvič držala v rokah, sem bila res navdušena. Kaj si naredil! Svojemu prijatelju, nekomu, ki ti je veliko pomenil, nisi mogel narediti lepšega spomenika! Res, veličastno delo! Simona je čudovito naredila in opravila svoje delo- zelo lepo (premišljeno) oblikovano.

Šokira že naslovna slika- tak je bil Ernest! Zamišlen, mil, s skrivnostnim nasmeškom. Pa naslednja slika- štoser, poln življenja ...le zakaj je to življenje tako kratko?! Vse te slike in slikice, rokopisi, njegove risbice- res sem jokala! In vse te izjave prijateljev, znancev- zdaj, v knjigi, so te izjave z večjo težo, vse je postavljen "v okvir". Sandi, zbral si ogromno gradiva (seveda s pomočjo, a moral si biti povsed "zraven"), da si lahko sestavil to "podatkovno bazo"; zanimivo je, da so mnogi "papirčki" že bili zmečkani, pa zopet poravnani in danes so dokument- Ernestovi zapisi v danem času (kar mravljinici gredo človeku po koži). Imenitno delo! Le kaj bi rekel Ernest? ("Daj, stari, to si se namučo, pa za mene, haha!) Smejal bi se s svojim pozitivnim smehom. Krasna knjiga, le velika škoda je, da mora biti tako žalostna. Lahko bi bila "hvalnica življenju" ustvarjalcu, performerju ...Vse čestitke- delal si več kot sto odstotno (ko sem začutila tvoje navdušenje ob vseh pripravah na nastanek knjige, sem z veseljem pripomogla s svojim delom in vedno lahko računaš na mene), v knjigo si vložil sebe celega in lahko si ponosen na svoje delo!

Erna Ferjančič Fric

Te dni sem kar nekajkrat prebrala knjigo....

Najprej mi je bilo tako hudo, da to ni za opisati, nato pa sem se osredotočila na zasnovno knjige...Res ti izrekam vse pohvale, kako vsestransko si opisal Ernesta in kako prefinjeno si opomnil bralce, na ta veliki porok današnjega dne, ki se mu reče opojna substanca, droga, skratka nekaj, kar ti naenkrat , prehitro prereže nit življenja.

Branka Aralica

Spoštovani,

najprej sem jo takoj samo preletel , prelistal in malce prebral. najprej sem pomislil, da je knjiga prelepa, ganljiva, zelo, zelo osebna, da mogoče ne bi dosegla osnovnega namena, s katerim jo želite podariti. Junak je živel tako lepo, bogato življenje, da bi ga mogoče kdo želet posnemati, mogoče ni dovolj nakazan moment odvrnitve in pomoč prijateljev.

Zato sem si obljudil, da jo bom natančno pregledal, in vam napisal mnenje. In odkrito povedano- odložil, založil.

Obljubim, da jo bom ta teden prebral in vam nekaj napisal.

Bil bi pa vesel, če mi odgovorite, kaj Vi mislite o mojih »pomislekih«, ki so bili takojšnji, »a prima vista«, ne da bi se posebej poglobil v branje.

Se opravičujem za zamudo in lepo pozdravljam

Slavko Deržek

Danes bom malo daljši.

Kadarkoli berem kakšno knjigo o zasvojenosti (od tobaka, alkohola, drog ali seksa), o nesrečnih koncih znanih mladih umetnikov ali poslušam predavanja o preventivi za mlade, se sprašujem, če vedno dosežejo svoj namen: odvrniti mlade od nevarnosti in bridkih, katastrofalnih razočaranj. Poznal sem mlade, ki so začeli kaditi šele, ko so poslušali predavanja o nevarnosti kajenja in tiste, ki so poskusili drogo šele potem, ko so o varljivih začetnih užitkih govorila predavanja(, ki pa so seveda govorila tudi o posledicah).

Zato so bili moji pomisleki zadnjič, ko sem Vam pisal po bežnem pregledu Vaše knjige.

Včeraj sem ji (knjigi, s tem tudi Vam) posvetil večji del sobotnega dneva in večera. In ni mi žal, saj ste opravili ogromno delo. Knjiga ni le izredno lepo opremljena, tiskana na kvalitetnem papirju, bogato ilustrirana, polna pohval mlademu padlemu junaku, z bogatimi pričevanji in obžalovanji,

da se najhujšega ni dalo predvideti in preprečiti.

Če bi me pred tiskanjem vprašali o mnenju, bi Vam svetoval, da postavite Vaš zaključek-ko nagovarjate mlado generacijo-kot uvod v knjigo-brala bi se popolnoma drugače.

Nekatera pričevanja so neke vrste hvalnica nihilizmu, prežetem s cigaretnim dimom in alkoholom. Tu je tisti »hakeljc«, ki me je zmotil ob misli na mlade bralce, ki se sami iščejo na poti proti toku življenja. Jaz to seveda sprejemam kot krasen avtentičen dokument nekega časa, prostora, neke kreativne iščoče se generacije. Kako krasna je Ernestova pesniška izpoved : »lahko greva zaljubljat telesi in obujat spomine«, ali pa prijateljičina »prinašam ti cvetje v spomin na najino cvetenje«.....!

Želeti ste postaviti »spomenik navadnemu fantu, ki z njo postaja nesmrten« in hkrati opozoriti mlade, »naj bodo raje zadeti od ustvarjanja, ljubezni in življenjskih ciljev kot z opojnimi substancami«.

Z vašim razmišljjanjem proti koncu knjige, z zgodbo fanta NN, z razmišljjanjem prijateljice po Ernestovi smrti, z Vašim nagovorom bralcem na hrbtni platnici, Vam je to uspelo in verjamem, da bodo v tem smislu knjigo sprejemali tudi mladi.

Še enkrat iskrene čestitke in vse dobro Vam želim in lepo pozdravljam

Slavko Deržek

P.s. kakšno naključje: moj rojstni datum 6.8. (1949)

Poštovani i dragi Nani,

hvala Ti za knjigu o Ernestu koju sam sinoč s najiskrenijim suosječanjem čital duboko u noć. Od srca Ti čestitam na divnom pothvatu - da postaviš prijatelju trajan spomenik u lijepo oblikovanjo i sadržajno potresnoj knjizi. U svoj dnevnik prepisao sam iz Ernestove pjesničke ostavštine:

»zori dozori / zlij se v me / rasti zase / če ne rajši ne // hočem dobro / izbiram slabo / hočem vso ljubezen / kot hočem tebe vso // jst hočem bit / jest hočem bit s tabo / ker ti vse grdo / prefukaš v lepo«

»sonce krvavi po moji koži in nočem da me vidijo med srečnimi obrazji... upanje v drogi - strahovi, hranjeni kilometre vstran. ubija telo, zdravi dušo. da sem moram ubijati telo, zdravit dušo - strahovi v meni, hranjeni z mojo krvjo globoko! globje!«

»včeraj mi je mama, očitno nezadovoljna z mojim odgovorom na vprašanje kje sem bil do šestih zjutraj, rekla da sem kup dreka, ki je potem takem najbolj iskrena stvar na celiem svetu.«

Bio je zaista pjesnički iskren. Nisam ga poznavao, ali zamišljam ga kao nadarenog mladića, drago stvorenje koje je u traganju za samim sobom posegnulo za nečim što ga je prerano dokrajčilo. Suosjećam s tom knjigom utoliko, jer je i moj sin »dodirnuo samo dno« i srećom uspio se vratiti u kolotečine ljubavi i volje za životom.

Nani, još jednom srdične čestitke na knjizi i svemu što si dosad postigao u životu. Budi ponosan i sretan. Želim Ti dobro zdravlje i obilje stvaralačke radosti,

Božidar Brezinščak Bagola

Knjiga

Nanija Poljanca Ernest Klančnik - Akažu je name naredila močan vtis. Prikazuje zgodbo fanta, ki se lahko zgodi vsakomur. Prisili nas, da začnemo razmišljati o drogah in o tem, da po navadi vzamejo ljudi, ki so normalni, imajo vsakdanje življenje, so pridni učenci, imajo ljubeče starše in dobre prijatelje. So ljudje, ki se zavedajo sveta okrog sebe in njegovih tegob, a žal niso dovolj močni, dovolj pokvarjeni za življenje v tem krutem svetu in podležejo skušnjavi.

Škoda, da Ernest ni zmagal boja z drogami in uresničil svojih sanj - imel svoje prebivališče - hišo, malega psa, mir na podeželju in sina Jana. Hvala Naniju, da je s knjigo postavil fantu krasen spomenik.

Monika Šeligo

Prebrala knjigo

Ernest Klančnik - Akažu, Eno kratko življenje. Čeden fant s črnimi lasmi, iskrivimi očmi, nasmejanih lic, iskren, odkrit. V veselih ali resnih debatah je pozorno poslušal in slišal sogovornika, dobro je opazoval in videl, kar je marsikdo spregledal, pomagal je, če je lahko in smel. Tak ostaja v mojih spominih. Knjiga ni le spomin nanj. Je opozorilo. In je ogledalo družbi, ljudem in institucijam. Ne smemo si zatiskati oči. Ne delajmo si utvar, da drog v našem okolju ni, da ni otrok, mladostnikov in odraslih, ki imajo težave z zasvojenostjo. Začne se lahko zelo zgodaj - navadno z alkoholom, ki ga še vedno toleriramo, pa povzroča toliko gorja ...

Kot sem nedavno zapisala: Treba je videti, slišati, pomagati. Nani Poljanec, poklon! Izjemno delo! Vse čestitke!

Sergeja Javornik

Saj nisem mogla skruti,

kako si me danes ganil. Poklon Ernestu je nekaj veličastnega.

Najlepše kar si lahko naredil. Občudujem tvoje delo in bom rada prebrala, kar si ustvaril. S ponosom bom dala tudi tistim, ki si jih napisal na seznam. Še enkrat hvala.

Valerija Motaln

...knjiga je en velik nesmisel,

spomenik nekemu nepomembnemu fantu, ki je končal kot je sam želel. Kdo pa je sploh bil (saj ni bil noben »akademik« kot si že sam opazil majhno dušo »naše Slatne«). Zakaj je pa o nekom tako nepomembnem sploh potrebno pisati. Bi rekla verjetno večina. Malo bi jih sicer streslo ampak to je pa tudi vse (saj se ne dogaja njim – in zato si lahko zatiskajo oči). Dlje pogled teh duš pač ne doseže (bog jim odpusti, saj niso sami krivi svoje majhnosti).

Kaj torej? Nekomu res nekaj nepomembnega. A že zaradi problematike same in ker se iz »medvrstic, če smo subtilni in čutno zaznavni bralci lahko marsikaj izlušči. Tako v poduk, kot v razmislek. Razmislek našemu ravnjanju, kot posameznikom (tudi sebe si pokritiziral in tudi sama sem se našla) in ravnanju in naravnosti celotne družbe. Knjiga je nazoren dokaz temu, da je nekaj nekje v naših odnosih in dojemanju drugih (beri drugačnih, čutečih, umetniških, ranljivih, nežnih, ...) precej narobe. Lahko bi bila v razmislek in poduk mnogim, mnogi bi jo potrebovali a dvomim, da bo do njih prišla. Že zaradi njih samih, ker si v večini primerov zatiskajo oči pred lastnim problemom ali pa ne želijo, da kdo kaj sklepa. Za naše bližnje gre in tu, če bi bila naša družba poštena ne bi smelo biti kalkulacij. A žal temu ni tako. In mnogim bi lahko olajšali tozemo življenje, če bi iz knjige potegnili kakšen pameten poduk ali vsaj razmislek o svojih lastnih dejanjih...

Irena Franič

Kaj sem začutila ob branju knjige...

Ernest je živ dokaz, da se ni on pehal za denar, temveč tisti, ki so mu nalagali delo, ki ga je opravljal najboljše. Pri prebiranju knjige sem nehote začutila njegovo doživljanje okoli sebe, prav tako začutila trpljenje mnogih mladih, ki jim družba ne priznava njihovih kvalitet, njihovega truda in jih morda nevede pahne v položaj, ko rečejo, v tem in takem svetu ne morem živeti. Ko gledam fotografije Ernesta, se mi zdi, da sem ga poznala. Iz fotografij se še vedno čuti njegova pozitivna energija in njegovi prijatelji ste ustvarili »spomenik« fantu, ste

postavili na knjižno polico, menim, da prvo slovensko knjigo, ki v primerjavi s tujimi knjigami kot Življenje je tvoje..... ipd., pove dosti več, saj je napisana v stilu, ki te povleče, da jo prebereš v enem koraku.... In da jo prebiraš večkrat.... In da se učiš vzgajati ...Zato je ta knjiga o Ernestu in zadnji del zgodbe odvisnika NN tudi v razmislek vsem staršem, tetam, stricem, starim staršem.....državi, inštitucijam, ki morda velkokrat izvajajo nasilja nad mladimi.....nad materami samohranilkami..... nad uspešnimi mladostniki..... ki....., ker..... na svoji poti srečujejo ovire, jih premagujejo in premagujejo in morda kateri od njih omaga, omaga zaradi »nevočljivosti, hudobije, spletkarjenja, laži in izkorščanja«... Vem, da Ernest ni želel oditi, zato menim, da bo prav s to knjigo živel naprej in da bo skozi njeno vsebino sporočal mladim, da vedno lahko najdeš prijatelje, ob katerih ti je življenje lažje, lepše, ... in da bo vsebina neznanca , ki mu je LJUBEZEN formula lepše prihodnosti, postala formula vsem, ne samo mladim, tudi nam starejšim...

Majda Meško

Še izbrani SMSi

Spet ti je uspelo narediti hudo močno zadevo, knjigo sem predelala v prekratkem trenutku, ti bom še kaj več napisala v mailu. Ta hip pa sam tolk da veš, da si car, kreator, kronist, prijatelj, ki mu ni enakega. Z veseljem bi bila kdaj sodelavka v tvojem krogu. Tolk pravih stvari veš.

Aja Vesna Ginovska

Jure zelo lepo si to pripravil. Mi je všeč. To lahko naredi samo nekdo, ki ima osebo o kateri piše in jo predstavlja drugim zelo rad in mu je v življenju veliko pomenila.

Matej Pobežin

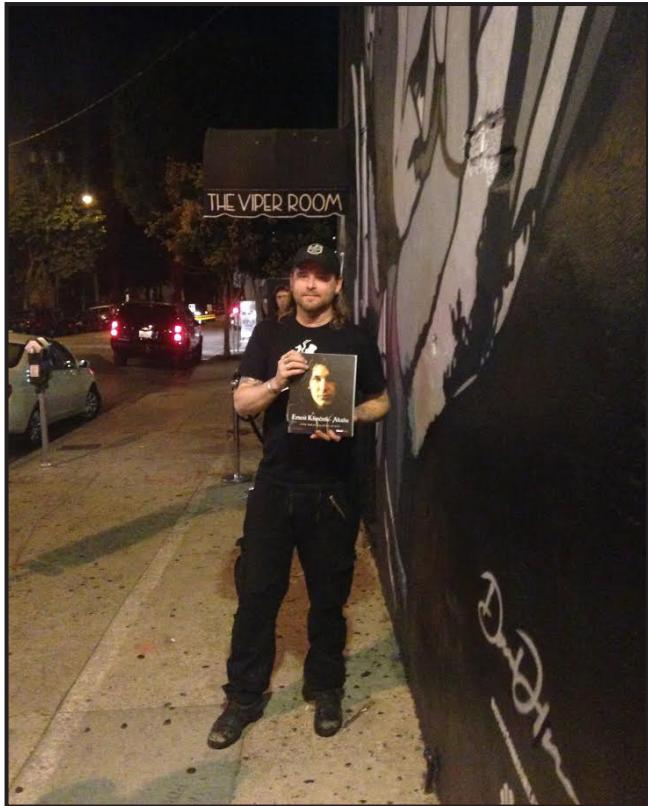
Še zdaj ne morem ven iz tega feelinga... čudovito knjigo si naredil...moj okus je grenak...upam, da se mi nihče ne bo posvetil, ko umrem...je pa jeba, fajn jeba...zajebano...Jura hvala za vse...

N.Č.

Nani, hvala ti da si me spomnu s kako izjemno osebo sem imel čast preživeti nekaj trenutkov. Knjiga se bere sama od sebe, za kej več pa morem malo bolj zbrati misli. Trenutno je vse preveč prežeto s sentimentalnostjo. Hvala še enkrat in se vidimo kaj! Nič se ne zgodi brez razloga...

Jaka

Kdor knjige še nima mu jo fanzinovska hiša KunstHaus z veseljem podari. Kako? Enostavno! Na kuverto napišite naslov: KunstHaus, Poste Restante, 3250 Rogaška Slatina ter vanjo zapišite svoj naslov in če želite priložite prostovoljni prispevek ene desetke za poštnino- to je to.

A veš, svoj dolg Poet? EtPoEtPoEtPoEt....Pov

ŽIVLJENJE PRED ŽIVLJENJEM

Sam ne vem, sem umrl,
ali se šele roditi moram
in ali sanjam ali sem svoboden.

Niste me še prav spoznali,
ker ne vem, ali sem vzniknil
ali šele moram.

Povsod me je, letim na vse strani,
v grivi vetra obiskujem svetove
in ne vem, ali sem vzklil
ali šele moram.

Bil sem v blatu, v plevelu,
v močvirju, dežju in megli,
bil sem človek med dvema rožama,
spal na listih orhidej,
grizljal sem sladko satje
in božal vrbe po laseh.

Spuščal sem se z oblakov,
jezdil sonce čez morje,
štorklje spraševal traparije
in poslušal, kako raste mak.

Božal sem rumeno ptico,
umival divje make in zalival,
poslušal naskrivaj, kaj zvezde sanjajo
in školjkam bisere poklanjal.

Bil sem zvezda na nebu, ki je sijala
in bila je jaz tedaj.
Bil sem pepel kosti,
koren, ki ga v zemlji ličinke žrejo,
bil sem potok in reka,
bil sem otrok, ki ga nekdo čaka.
Tekel sem skozi vodo,
napajal žejne,
tekel sem skozi vene,
bil sem zrak in sen.

Po meni so hodili – bil sem zemlja,
lice skale in odsev v očesu,
bil sem vonj trave, zvok vetra,
vsebina zraka in barva rastlinja.
Bil sem okus dežja, a tudi dež,
živel sem v tujih očeh,
molčal sem s tujimi glasovi,
imel sem krila in letel.

Večkrat sem prebival v ptičjem kljunu,
bil sem otroški nasmeh,
strah in ljubezen,
bil sem konec in začetek.

In svetloba sem bil in toplina,
nasmeh in voda,
preživel sem vse obdobja.

Sam ne vem, sem umrl
ali se šele roditi moram
in ali sanjam ali sem svoboden.

A veš Poet, svoj dolg? A je dolg tvoj, Poet? ved...Pojed...Posred...NoNet...No..Njet!

ALI

Ali obstaja življenje,
življenje brez meja?
Ali obstaja v prostoru
brez časa občutek
obstajanja?
Ali obstaja čas v dragocenem
območju,
v območju modrine,
svobode telesa in duha?
Ali obstaja nekdo, nekdo,
ki ni tako daleč stran?

Ali obstaja misel, ki
se ne pogojuje?
Ali obstaja ljubezen, ki
se brezpogojno izkazuje?
Ali obstaja beseda, ki se jo pomni,
ali obstaja upanje, upanje ki je
večno?
Ali obstaja nekdo,
nekdo ki se daje nesebično?

Ali zvezde vedo, kako močno lahko
sijejo,
ali vedo ljudje, kako mnogo lahko
dajejo?
Ali ima veter težino,
ali lahko nebo občuti človeško toplino?
Ali je lahko jutrohitrejše od noči,
ali lahko človeštvo k napredku stremi?

Ali obstajajo bitja neomejenega
zavedanja?
Ali obstajajo ljudje, s katerimi si želim
srečanja?
Ali obstajajo roke, ki se iz ljubezni
širijo?
Ali obstajajo besede, ki mi radovednost
umirijo?

POPACANO MOJE

Popacano moje,
narejeno z domišljijo,
edino in neponovljivo,
spodobno in vrtoglavlo,
milo in srečno,
moje popacano,
zasanjano in daljno,
v otroškem nasmehu
prebiva tvoj lik,
popacano moje,
imam te rad neopazno.

Pragozd

Stoletne bukve te krasijo
in tu in tam mogočen hrast.
Po svoje skupaj vsi živijo,
jim dana je svobodna rast.

Viharjem, toči vse kljubuje,
in sneg in led jih ne zdrobi.
In človek rad to obiskuje,
tu zdravje, radost pridobi.

Ko črvov trop drevo napade,
ga sapa majhna že podre,
razlomi se, nemočno pade,
trohni, razpada in umre.

Semena mnoga je drevo pustilo,
rastlinje novo se roditi;
še dolgo bo tu svet krasilo.
Življenja krog se kar vrти.
(15. 6. 2013)

Kje sem?

Kje si?
Ne vem.
Kako ne veš?
Kar tavam.
Pridi zdaj domov!
Po kaj?
Vrni se domov!
Zakaj?
Tu je tvoj dom.
A res?

Dom je tam,
kjer kdo ima te rad,
a ti me nimaš rada.
Usahnila je vsaka nada,
zija pred mano le prepad.
(17. 7. 2013)

Jaz sem tebi – ti si meni

Jaz tebi sem teh -273
(minus dvestotriinsedemdeset).
Petnajst stotink mi le pustiš,
tako me nizko zledeniš.

Ti meni čudotvorno sonce.
Glej, sonce zdravi in mori,
življenje da, ugonobi.

In vmes oblakov nepredirnih
prekrito mračno je nebo.
Srce je zmrznjeno, temno.

Prezira, mržnje so oblaki,
sovraščvo, bes iz njih žari,
zaničevanje jih temni.

Kako naj sonce jih prežene?
Kako razbije naj ta hlad?
Kako naj vrne, kar bi rad?

Ne najde luknjice v oblakih.
Ne more name posijati.
In noče mi življenja dati.
(17. 11. 2013)

**Doktor Jozef – Jože Lipnik,
častni član Grupe KunstHaus**

Dve iz prve ruke:

Istorija je puna PACIFISTA
I DOBRONAMERNIKA, ČAK SU I UVEK
BILI U VEČINI. TO NAJBOLJE POTVRĐUJE
I ISTI ODNOS SNAGA NA GROBLJIMA.

*

DATI DRUGIMA ZA PRAVO
NIŠTA NAS NE KOŠTA,
A ČAK često pomogne i njima,
da lakše shvate,
da nisu bili u pravu.

Zorro

Častni pokrovitelj večera ob predstavitvi KH No. 9 na tajni, članom znani lokaciji je Njegova Svetost ddr. ZenZen.

Generalni pokrovitelj pričajoče številke je Podoba since 1994, Matija Kvesić s.p. Rogaška Slatina, www.podoba.com

Fotografija na naslovnici: »Good bye daddy!«, fotomontaža 2014, delo akademskega slikarja in vsestranskega umetnika Staneta Jagodiča.

KunstHaus fanzin izhaja ne-periodično, po potrebi.
Zadnja številka je izšla, 26. 10. 2013, naslednja številka izide 23. 12. 2014.
Čeburaška, neodgovorni urednik.

Sodelujoči fotografi v KH No. 9:
Rudi Skirocore, Dejan Ulaga, Čeburaška, Nejc Vrešak, AsistentPredsednikaVesolja, Silvo PST, Katja Koren, Žiga Koritnik in Alan Kosmač.

Sodelavci pričajoče številke so:
Stane Jagodič, Rudi Skirocore, Jure Pipenbauer, Rajko Pljevaljčič, Rudolf Matešič, Čeburaška, PSNR Aljoša Kovačič – Koko, Guggenheim PR, Ilya Kabakov, Milojka Drobne, Silvo Privšek PST, Mak Grgić, + Ernest Klančnik Akažu, Nani Poljanec, dr. Viljem Ščuka, Roman Uranjek, Greta Jagodič, prof. Slavko Deržek, Sergeja Javornik, Monika Šeligo, Erna Ferjanič, Ermin Tkalec Robert, Branka Aralica, Božidar Brezinščak Bagola, Valerija Motaln, Majda Meško, N.Č., Matej Pobežin, Jaka, Irena Franić, Aja Vesna Ginovska, dr. Jozef – Jože Lipnik častni član Gurupe KunstHaus, prof. Zorro, Slobodan Petrović – Boban, Tanja Plevnik, Jože Domjan – Ljubo, Matija Kvesić in Robert Reich.

Pišete nam lahko na naslova:
KunstHaus, Poste Restante, 3250
Rogaška Slatina
Ali pa na modernejši način:
kunsthause68@gmail.com

Tisk : Podoba, Matija Kvesić s.p.
Grafično oblikovanje: NejaMedia,
Robert Reich s.p.
Izdelava in obdelava fotografij: Foto
Zorin, Janko Zorin s.p.

DAS PROGRAM

Drage članice – člani Grupe KunstHaus,

Končno smo zopet na zvezi. V prihodnosti se pripravlja, kar nekaj (7) projektov pod okriljem naše Grupe KunstHaus v bratski povezavi prijateljskih ustanov... P.S. Program je izdelan, dovoljene so spremembe o katerih boste pravočasno obveščeni, če se pojavijo. Sicer pa je zaželjeno, da kot čani in podporniki obiščete čim več navedenih dogodkov. APV

foto: Alan Kosmač

1.) Predstavitev nove - redne številke fanzina KunstHaus

Sreda, 5. novembra, bo ob 19.15 uri na že znani tajni lokaciji.

Kratka vsebina:

Članek ob 20letnici smrti legende EKV-ja Milana Mladenoviča,
3. svetovna vojna, explosivni pogovor s frontmanom Modrijanov, The Gustacija 1995 – 2014, odzivi na knjigo EKA...
KunstHaus!

2.) Razstava Tine Konec »MAESTRAL«

Petek, 7. novembra, ob 18. uri v Anini galeriji v Rogaški Slatini.

Ob otvoritvi bo nastopal virtuož na električni kitari Boštjan Imenšek.
Gostitelj dogodka: Javni zavod za turizem in kulturo Rogaška Slatina
KunstHaus!

3.) Razstava fotografij na platnu Alana Kosmača

Sobota, 15. novembra ob 18. uri v Mestni galeriji Kulturnega centra Rogaška Slatina.
Gostitelj dogodka: Javni zavod za turizem in kulturo Rogaška Slatina
KunstHaus!

4.) ARCHITEXTURE predstavitev plošč skladatelja Matije Krečiča

Sreda, 19. novembra ob 18. uri v Glasbeni dvorani Dvorca Strmol v Rogatcu.
V izvedbi Janus Ensemble, ki ga sesatvljajo: Nejc Avbelj, Elisabeth Wöhrer, Klemen Bračko, Zoran Bičanin, Miha Firšt, Davorin Mori pod vodstvom skladatelja Matija Krečiča.

Sveža glasba v izvedbi mladih virtuo佐 iz Slovenije in Avstrije.

Gost večera, domačin, mlad virtuož na klavirju Ermin Tkalec
Gostitelj dogodka: Zavod za turizem, kulturo in razvoj Rogatca
KunstHaus!

5.) Božični koncert svetovno znanega virtuoza pianista

prof. Vladimirja Miloševića iz Beograda
Torek, 23. decembra ob 16. uri v Glasbeni dvorani Franza Liszta v Glasbeni šoli Rogaška Slatina
Gostiteljica koncerta: Glasbena šola Rogaška Slatina
KunstHaus!

6.) Slikarska razstava svetovno priznanega slikarja Bogdana Pavlovića iz Pariza

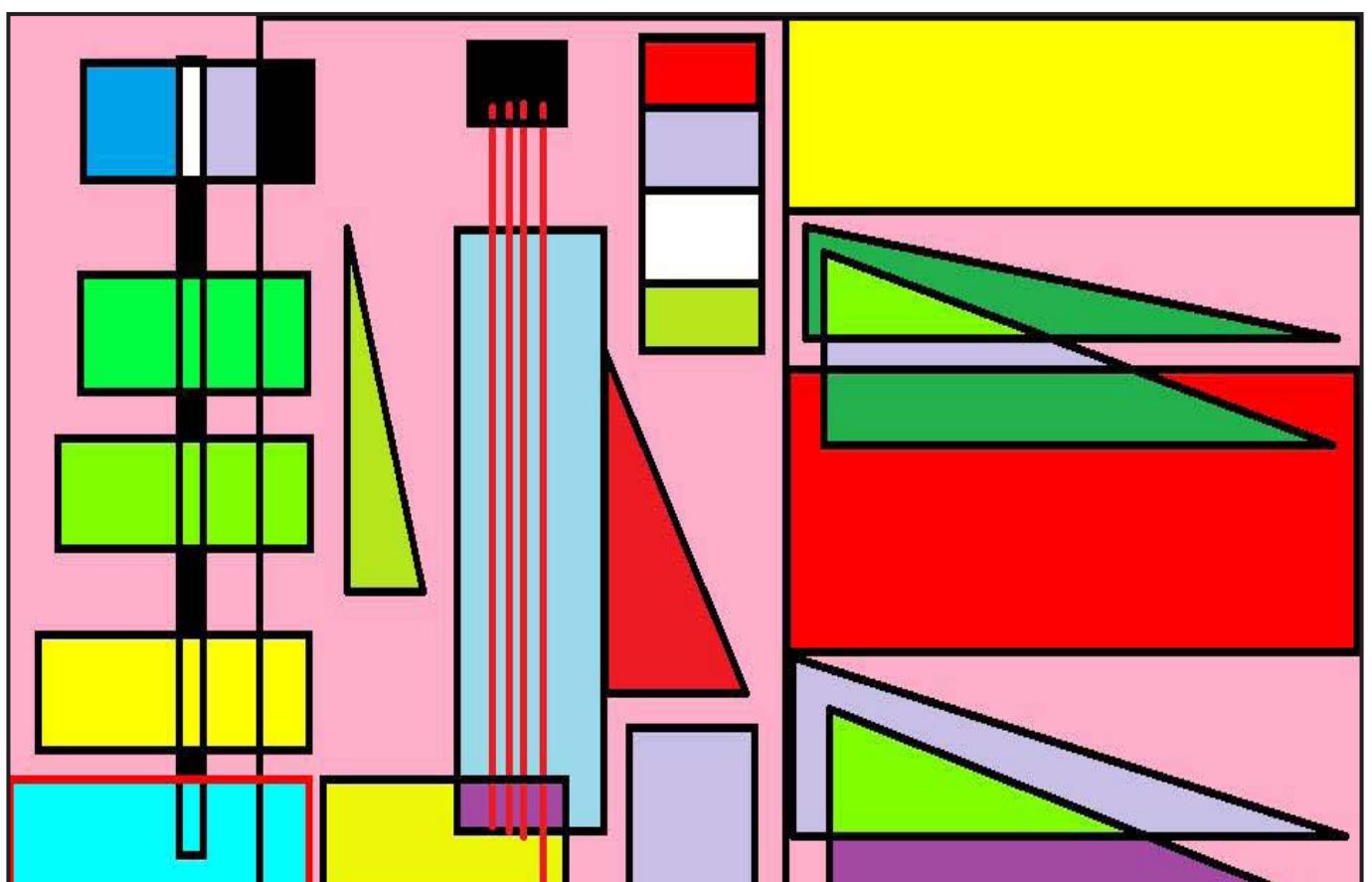
Torek, 23. decembra ob 18. uri v Anini galeriji Rogaška Slatina
Gost večera bo odličen interpret francoskega šansona Matija Puž
Izid posebne številke fanzina KunstHaus v celoti posvečene avtorju razstave
Gostitelj dogodka: Javni zavod za turizem in kulturo Rogaška Slatina
KunstHaus!

7.) Izid pesniške zbirke dveh poetov Slobodana in Tanje

Torek, 23. decembra ob 21. uri na že znani tajni lokaciji.
Tanja Plevnik, bo objavila 18 svojih pesmi v srbskem jeziku
Slobodan Petrović – Boban pa 18 svojih pesmi v slovenskem jeziku
Pesniška zbirka bo opremljena s fotografijami našega ex. člana Francija Fidlerja Frenka.

Rudi Skirocore, Dejzi, fotografija

Jure Pipenbacher, Deine Liebe - Deine TraÜme (spoštovani, hvala za darilo, lepo je), Primar Konstrukt

UNIKATEN KOLEDAR

ROGAŠKA SLATINA NEKOČ

Omejena količina, zagotovite si svoj, unikaten izvod!

9,50 € (cena vključuje DDV)

- Rogaška Slatina na starih razglednicah in fotografijah.
- 13-listni koledar.
- Posebna, omejena izdaja.
- Vsak koledar ima svojo zaporedno serijsko številko.
- Uporaben koledarski del z imeni, lunami in s prazniki.
- Za podjetja in društva nudimo dotisk in količinske popuste.

Na voljo v:

PODOBA®

TISKAMO OD LETA 1994

Informacije: info@podoba.com in 041 685 645